

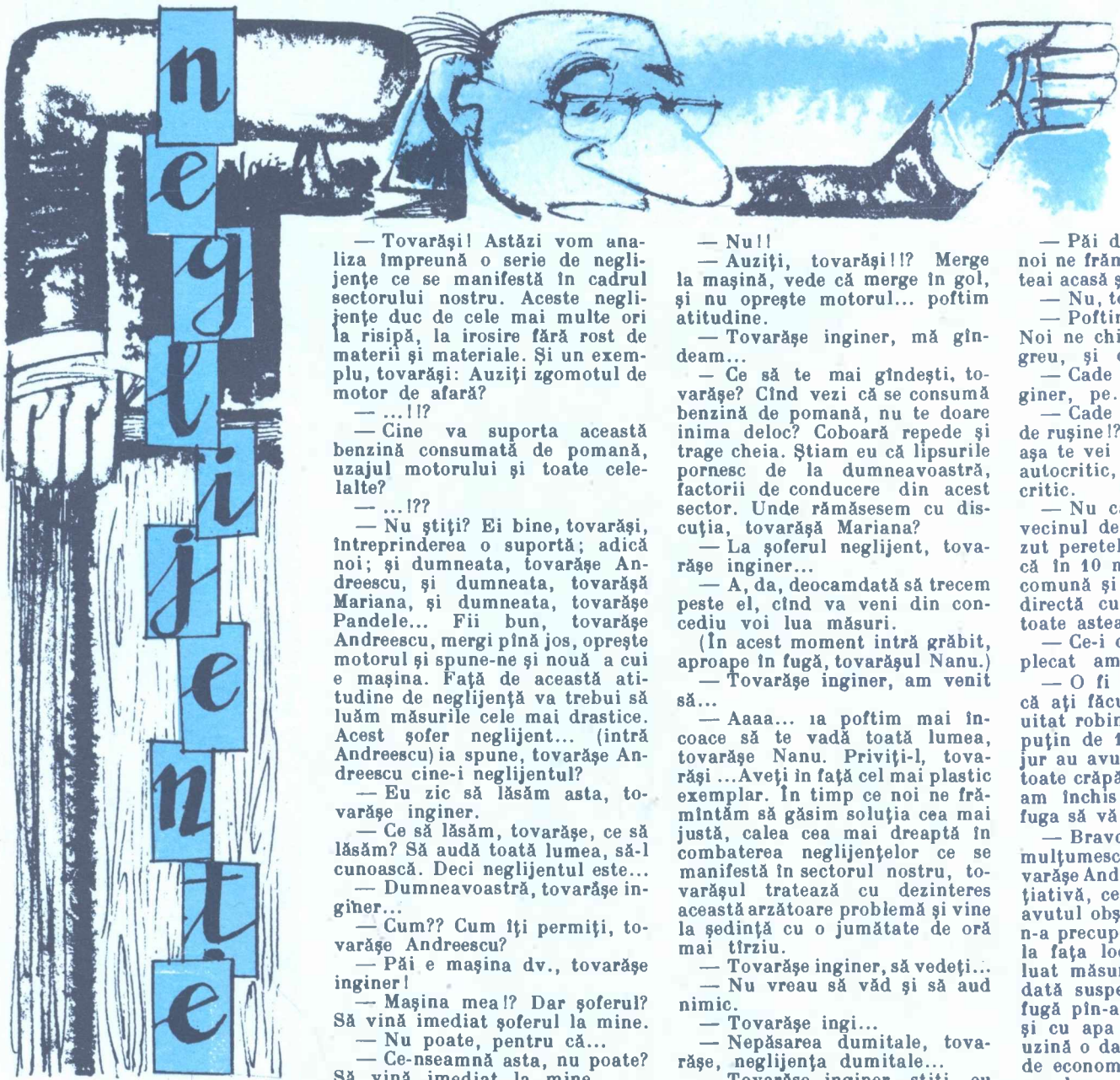
LIFTU
DEFECT

- Bine c-ai venit, tovarășe, că noi am făcut ce-am putut!
 - Lăsați că vă trimitem noi pe unu' care scrie bine!

u r z i c a

Biblioteca Centrală
 Fag
 Hunedoara

— Tovarăși! Astăzi vom analiza împreună o serie de neglijențe ce se manifestă în cadrul sectorului nostru. Aceste neglijențe duc de cele mai multe ori la risipă, la irosire fără rost de materii și materiale. Și un exemplu, tovarăși: Auziți zgomotul de motor de afară?

— ...!?

— Cine va suporta această benzină consumată de pomană, uzajul motorului și toate celelalte?

— ...!??

— Nu știți? Ei bine, tovarăși, întreprinderea o suportă; adică noi; și dumneata, tovarășe Andreescu, și dumneata, tovarășă Mariana, și dumneata, tovarășe Pandele... Fii bun, tovarășe Andreescu, mergi pină jos, oprește motorul și spune-ne și nouă a cui e mașina. Față de această atitudine de neglijență va trebui să luăm măsurile cele mai drastice. Acest șofer neglijent... (întră Andreescu) ia spune, tovarășe Andreescu cine-i neglijentul?

— Eu zic să lăsăm asta, tovarășe inginer.

— Ce să lăsăm, tovarășe, ce să lăsăm? Să audă toată lumea, să-l cunoască. Deci neglijentul este...

— Dumneavoastră, tovarășe inginer...

— Cum?? Cum îți permiți, tovarășe Andreescu?

— Păi e mașina dv., tovarășe inginer!

— Mașina mea!? Dar șoferul? Să vină imediat șoferul la mine.

— Nu poate, pentru că...

— Ce-nseamnă asta, nu poate? Să vină imediat la mine.

— E plecat în concediu, iar dumneavoastră ați venit singur cu mașina, tovarășe inginer.

— A, pardon... ai dreptate... m-am luat cu treaba în grabă și... Ai tras cheia de contact?

— Nu!!

— Auziți, tovarăși!!? Merge la mașină, vede că merge în gol, și nu oprește motorul... poftim atitudine.

— Tovarășe inginer, mă gândeam...

— Ce să te mai gîndești, tovarășe? Cînd vezi că se consumă benzină de pomană, nu te doare inima deloc? Coboară repede și trage cheia. Știam eu că lipsurile pornesc de la dumneavoastră, factorii de conducere din acest sector. Unde rămăsesem cu discuția, tovarășă Mariana?

— La șoferul neglijent, tovarășe inginer...

— A, da, deocamdată să trecem peste el, cînd va veni din concediu voi lua măsuri.

(În acest moment intră grăbit, aproape în fugă, tovarășul Nanu.)

— Tovarășe inginer, am venit să...

— Aaaa... ia poftim mai încoace să te vadă toată lumea, tovarășe Nanu. Privești-l, tovarăși... Aveți în față cel mai plastic exemplar. În timp ce noi ne frămîntăm să găsim soluția cea mai justă, calea cea mai dreaptă în combaterea neglijențelor ce se manifestă în sectorul nostru, tovarășul tratează cu dezinteres această arzătoare problemă și vine la ședință cu o jumătate de oră mai tîrziu.

— Tovarășe inginer, să vedeți... Nu vreau să văd și să aud nimic.

— Tovarășe ingi...

— Nepăsarea dumitale, tovarășe, neglijența dumitale...

— Tovarășe inginer, știți, eu sînt vecinul dumneavoastră de apartament...

— Fără familiarism, tovarășe! La fabrică e una și acasă e alta...

— Tocmai, tovarășe inginer, acasă la...

— Păi da, păi da, în timp ce noi ne frămîntăm, dumneata stă-teai acasă și făceai mai știu eu ce.

— Nu, tovarășe inginer, baia...

— Poftim, nu spuneam eu? Noi ne chinuim, noi tragem din greu, și dumnealui face baie.

— Cade plafonul, tovarășe inginer, pe...

— Cade plafonul pe dumneata de rușine!? Las' să cadă, numai așa te vei îndrepta pe viitor. Fii autocritic, tovarășe, fii autocritic.

— Nu cade pe mine, cade pe vecinul de jos, peste mine a căzut peretele din dreapta, și cred că în 10 minute avem bucatărie comună și mijloc de comunicare directă cu cei de la parter, și toate acestea de la baia dv.

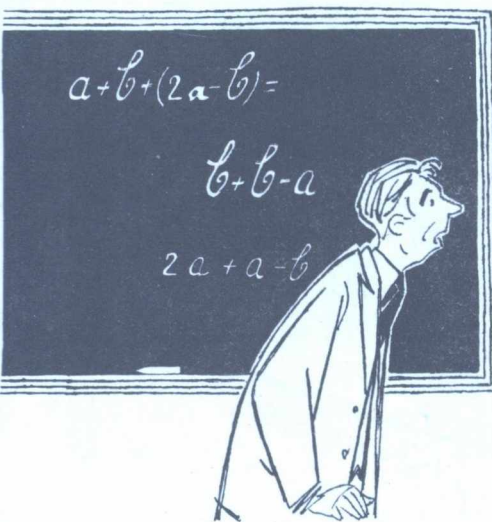
— Ce-i cu baia mea? Cînd am plecat am făcut o baie rece!

— O fi fost rece, dar eu cred că ați făcut-o fiartă, fiindcă ați uitat robinetul deschis și în mai puțin de 15 minute toți cei din jur au avut apă la discreție prin toate crăpăturile. Am forțat ușa, am închis robinetul și am dat fuga să vă anunț care e situația.

— Bravo, tovarășe Nanu, îți mulțumesc din suflet. Ai văzut, tovarășe Andreescu, ce-nseamnă inițiativă, ce-nseamnă grija față de avutul obștesc? Tovarășul Nanu n-a precupețit nimic, s-a orientat la fața locului și pe moment a luat măsurile necesare. Deocamdată suspendăm ședința. Dau o fugă pin-acasă. Domnule, ce ți-e și cu apa asta!... Și ăia de la uzină o dau cu nemiluita, un pic de economie nu știu să facă! La revedere, tovarăși și pe baie... pardon... pe mine, la aceeași oră.

TH. GH. ȘTEFĂNESCU
— maistru la Întreprinderea „Spiridon Vrtinceanu“, Galați

Unii salariați, elevi ai cursurilor serale, nu dau suficientă atenție pregătirii lor

UN REVANȘARD

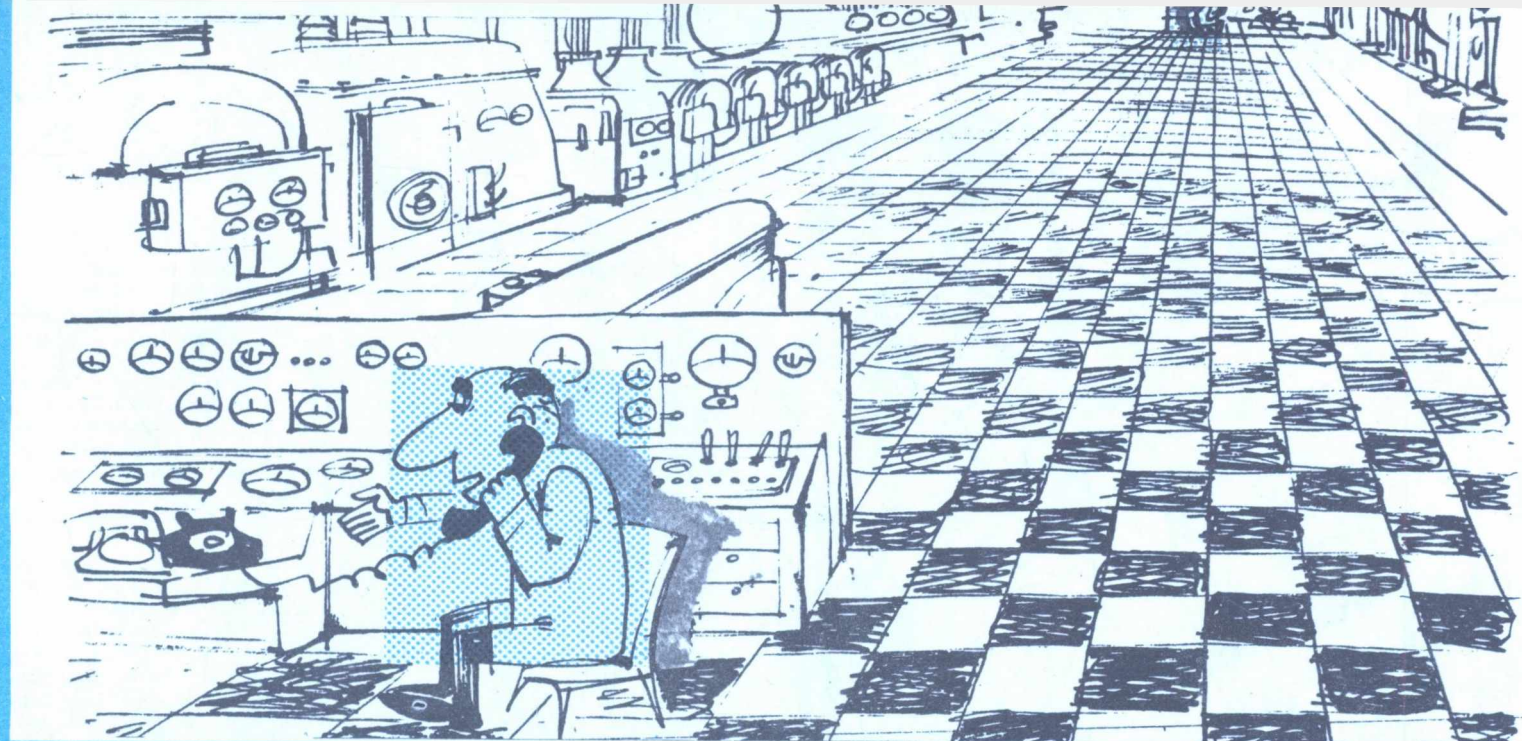
A fost cîndva, pe vremuri, colonel
De stat major al unei vechi armate
Distruse-ncecuite, capturate
La cincisprezece verste de Orel.

Dacă rămii cu dinsul singurel
Îți povestește glume-nveninate.
Dacă zimbești, gîndește cum că poate
Ai consimși să-l înțelegi nițel.

Trăiește cu speranțe deșănțate
Într-un potop de foc și de oțel
Din care-ar vrea să scape numai el
Cu boarfele-i murdare și uzate.

Intocmai cum e cariul din lemne
A reușit prezența să-și consemne
Prin pubberia ce-i definește traiul.

Bătrîn, tenace, cinic și obscur
Ar destrăma tot ce-ntilnește-n jur
Așa ca să triumfe putregaiul.

Desen de V. CRIVAT

— Ei, Costică, acum, că sîntem tot colectivul secției aici, să vedem cum ne eșalonăm concediile...

Scena se petrece între două blocuri. Lume, tărăboi, strigăte și o matahală în dungii, răcnind peste balustrada de la „E”.

— ... Și ce dacă ți le-a luat?... Nicușor, dă-i înapoi jucăriile! Dă-i și pușca — așa! Acum arde-i una!... Să se învețe minte, mucosul. Să mai fugă după tine... N-aiuzi? Lasă-l să-ți ardă una!... Fără piatră, Nicușor! Nu-i frumos. Cu piciorul, tată!... Așa, pune-i piedică... Hei, dumneata, cu ochelari! Ce te amesteci? Vezi-ți de treabă! Om în toată firea, te bagi între copii... Acum caută-i plexul! Plexul, ingeraș, așa! Arde-l!... Nu pe nenea, Nicușor! Lasă-l, că are ochelari!... (Mînea-l-ar tătucu de voinic!...) Și dumneata ce mai vrei?... Cum?... Bine ți-a făcut! Ți-am spus să nu-ți pui mîntea cu el. Că e nervos... Nu înțeleg — cum? Și ce dacă-l bate? Ești neam cu el?... Cum?... cine?... Secătura asta e copilul dumneata?... Mai spune o dată! Mai spune, s-audă și tovarășul administrator! Ai picat la timp, tovarășe administrator! Uite cine-i capul răutăților! Tartorul ăsta mic! Țta, cu ochiul umflat. Băiatul dumneal!... al dumnealui de colo — tovarășul cu ochelari... Frumoasă educație îi dai, tovarășe — halal! Și ne mai mirăm cine rupe florile, cine... Cine?... Nicușor al meu?... Ieri dimineață? L-ai văzut dumneata?... Visezi, tovarășe administrator. Ieri a fost toată ziua ocupat. A deșurubat becurile de la boxe. Numi spune mie, care sînt toată ziua cu ochii pe el!... Alaltăieri?... Ce, alaltăieri?... Ce-ai făcut, ingeraș, alaltăieri?... Ba mie îmi spune. Copilul meu nu-i ca... Așa, ingeraș! Și p-urmă?... Exact! (Ai văzut că nu mîntea? Ce-i al lui!... Bravo, băiețel!) P-urmă, auzi? s-a jucat și a spart geamurile de la scara „D”. Copil! Ce, dumneata, înainte să fii administrator, n-ai fost copil? Și n-ai spart geamuri?... Ba bine că nu! Ai spart și geamuri, ai... Ce vorbești?! Ai făcut și d-astea? Ai infundat broaștele de la intrare cu plastilină? — dumneata?... Cum?... Atunci cine?... Cine? Ni-Nicușor al meu? Tovarășe administrator, cum îți permiți? Copilul meu... nu permit... Ce facee? Și crematoarele?... A infundat crematoarele cu pisici?... Im-po-si-bil!... Ingeraș! Nu-i așa că nenea administrator mîntea?... De ce plîngi? Pentru atîta lucru?... Nicușor! Poftim, l-ai făcut să plîngă, deșteptule! Spune-i ceva... împacă-l!... Mișcă-te, n-aiuzi?... Ce să nu strig! Ce să nu ridic tonul?... Ba eu te și... Cu tata, ingeraș! Taci cu tata!... Hai, injură-l frumos pe nenea administrator... așaaa! Și pe nenea ochelariștii!... Scoate și limba!... Nu la mine, pușor! La nenea administrator!... Nu vezi că n-avem cu cine discuta?

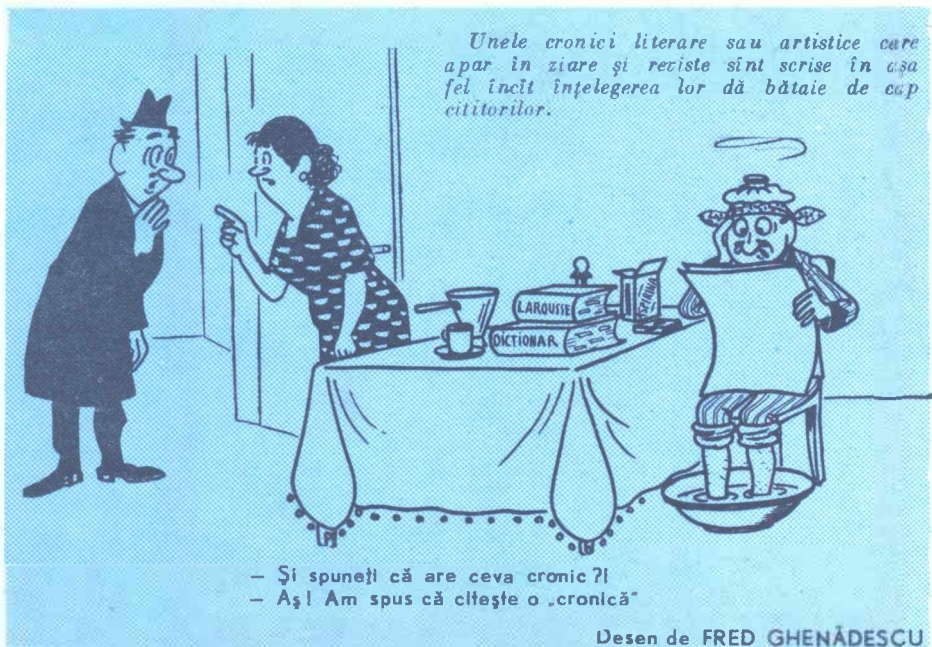

— Poete, cer iertare că vin inopinat,
Cu gânduri indiscrete... De mult nu m-ai chemat.
— Dar ce te-adeuce, muză, că te-ai pierdut cu firea?
— Constat că de o vreme ți-ai neglijat menirea.
— Eroare! Calomnia! Lucrez cu-nfrigare;
O droaie de poezie am scos de sub tipare.
Țin zi și noapte-ntr-una perdelele lăsate,
Înveșmintindu-mi truda în versuri cizelate...
— Ești plin de har, poete, și totuși te întreci
Să deranjezi strămoșii din somnul lor de veci.
— Eu cînt, doar, vitejia eroilor străbuni...
— Dar azi eroii noștri nu sîvîrșesc minuni?
Cînd omul se înalță spre spații nesfîrșite,
Tu cînți din liră pagini de cronici prăfuite?
Deschide larg fereastra! (E-un sfat prietenesc)
— Eu nu fac imprudențe, mi-e teamă că răcesc.
— Și cu realitatea ce faci, ai pus-o-n cui?
— Dar ce? Trecutul n-are realitatea lui?
— Probleme actuale pretindem de la tine...
— E complicat, o, muză, să umblu prin uzine,
Prin schele, pe ogoare, prin întreprinderi și
Pe drumuri lungi de munte, s-aleg eroii vii.
— Oricum, ai scris atîta că nu cred să mai fie
Vreun voievod sau doamnă să n-aibă-o poezie.
— Ești aspră azi cu mine!...

— Eu doar atît aș vrea,
Să aflu o schimbare-n activitatea ta,
Un aer mult mai proaspăt și mai înnoitor.

Gîndind „autocritic”, ilustrul scriitor
Luă măsuri urgente, punînd... ventilator.

AL. COTROBI

Desen de FRED GHENĂDESCU

— Bună ziua...
— Lipsește! Încercați săptămîna viitoare!

Desen de A. LUCACI

Cocoșul și găina

Geaba zice tușa Lina
Că în casa dumneaei
S-a-nvechit un obicei:
Ca să „cîntă” ea, „găina”.

Geaba se fălește moșul
Că în toată bălătura
Nimeni nu deschide gura,
Că la ei cîntă „cocoșul”.

Eu îi știu pe amîndoi.
Vin în casa lor demult
Și îmi place să-i ascult,
Că-s fruntași în sat la noi.

Dar în cazul cu pricina,
Să vă spun adevărat:
Pe la dinșii n-a „cîntat”
Nici „cocoșul”, nici „găina”
Și — s-o aște tot poporul —
De un an, la moșu’ Tase,
Tot la fel ca-n zeci de case,
Cîntă numai... difuzorul
Pentru că întregul sat
Este radioficat.

MICO-MAI

(Din programul brigăzii artistice de agitație a casei de cultură — Buzău)

Un gestionar

— I-am spus de curînd nevestei: „Măi femeie, nu știu ce se întîmplă de la o vreme cu tine! Ciorba mi-o servești rece, friptura mi-o dai arsă, compotul fără sos, mîncarea-i fără gust, tu ești fără chef și eu parcă aș fi fără gospodină în casă!... Ce-i cu tine, măi femeie?... Și practică, slavă domnului, ai. Lucrezi doar la cantina G.A.S.-ului. Ia de acolo citeva rețete culinare!” „Păi de-acolo le-am și luat”, răspunse nevastă-mea, așezîndu-mi în față ciorba rece. Gust. „Asta e ciorbă?” „Da”. „Jură!” „Eu pentru minciuni nu jur”. „Atunci de ce susții că e ciorbă?” „Nu susțin eu, susține gestionarul cantinei. E rețeta lui”. „Mănincă și el din rețeta asta?” „Păi e gestionar, nu e nebul”.

Mă ridic de la masă și hotărîsc: „Dacă e vorba pe-așa, de mine cer să te transfere de la cantină, că văd eu ce înveți tu acolo. Vii acasă și bagi pile... și eu pile nu înghit fiindcă sufăr de gastrită”.

Cantina asta a G.A.S.-ului Dorobanțu, regiunea Dobrogea, e o excepție. Am fost eu și pe la alte cantine din regiune. Vorba ceea, să-ți lingi degetele.

Ca să fiu mai sigur că obțin soției transferul, dau fuga la cantină să vorbesc cu Malaomer Negeadin, gestionarul. Era într-o ședință fulger. Mai bine zis într-o ședință tunet.

— Tovarășe gestionar, striga salariatul Bălan Ion, de ce să-mi oprești 172 lei, cînd n-am luat decît zece mese?!

— Ba ai luat 20 de mese!... răcni gestionarul. Înfulci cît doi și mai ai curajul să protestezi?... Nu-ți dau înapoi nici un sfanț!...

— Te reclam!...

— Uite ce, pe mine nu mă sperii cu amenințările!... Reclamă unde-ți place. Na, ține banii și nu mai reclama. Pleacă! Nu vreau să am de-a face cu oameni care nu au alt crez decît banii!...

— Dar dumneata în ce crezi? rosti Bălan.

— Crede și în antricoate!... rosti Petre Duru, care aștepta și el să i se restituie cei 150 lei reținuți de pomană.

Gestionarul sări ca ars:

— Te poftesc să nu te amesteci în antricoatele mele!

— Păi nu vorbesc de-ale dumitale, vorbesc de cele ale cantinei.

— Era o vacă fără antricoate. Ce, toate vacile sînt la fel? Sînt vaci și vaci, că doar nu-s născute după un stas. Una are lapte, alta n-are lapte, una are coarne, alta n-are coarne...

— Una n-are coarne, alta n-are carne...

— Dar ce are?

— Are gestionar!... Că la urma-urmei, nici gestionarii nu sînt toți la fel. Unul își vede de treabă, altul își vede de treburi, unul mulge vaca, altul mulge cantina, unul se preocupă de bunul mers al cantinei, altul de bunul mers al alimentelor în afara cantinei...

— Fir-ar să fie, balmăjesc eu fără voie, aici e lată rău!

— Nu e chiar atît de lată, răspunde unul, că a îngustat-o dumnealui, gestionarul. A „îngustat” din ulei, a „îngustat” din conserve, a „îngustat” din legume... Că de, alimentele dacă stau prea mult capătă miros, pe cînd banul nu are miros...

— Și directorul ce spune?

— Păi spune el... dar ni-e rușine să pomenim ce spune, că sînt și femei pe-aici!...

— Și n-a luat nici o măsură?

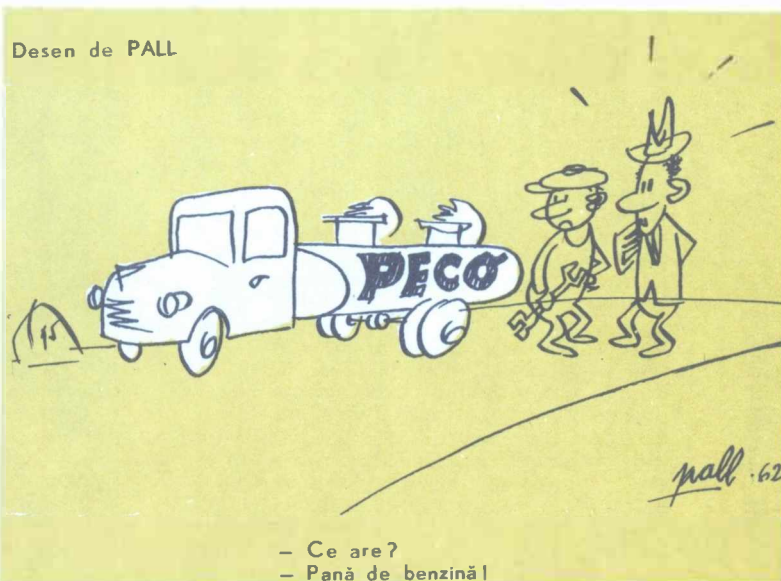
— Ba a luat. A luat și-a dat-o pe git. Într-o zi a luat o măsură de doi litri și după aceea a completat-o cu alte măsuri suplimentare, a intrat în cantină, ne-a adunat, ne-a ascultat păsurile și la sfîrșit a tras o concluzie de Odobești și a încheiat: „Dragi tovarăși, hai noroc și-mi face impresia că totuși caracterul gestionarului nu-i chiar atît de negru virtos, cum se pare. Așa că el rămîne în picioare, iar eu mă așez pe scaun”.

Pînă la urmă, gestionarul n-a rămas nici măcar într-un singur picior. A rămas acasă. Iar directorul a rămas cu o muștrare cu avertisment.

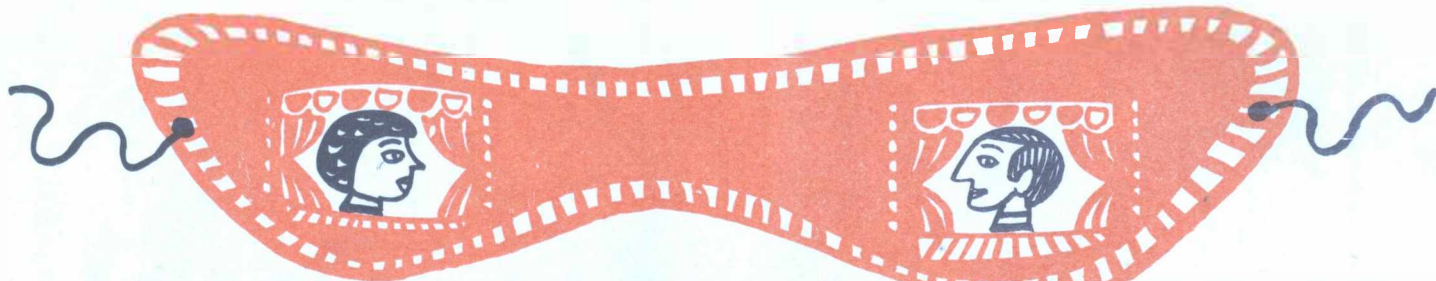
Adică a primit și negru, și virtos...

I. A.

Desen de PALL

— Ce are?
— Pană de benzină!

TEATRUL POPULAR „REPUBLICA“

S-au aprins toate luminile. Cortina s-a lăsat peste finalul ultimului act. În sală, spectatorii în picioare aplaudă entuziasmați. Pe scenă, actorii se înclină, zîmbind fericiți. Au realizat încă un spectacol bun. „Bravo, băieți!“ le spune regizorul. Au dat premiera cu „Băieții veseli“ de H. Nicolaide. Și acum, după actul trei, sînt veseli băieții. Aplauzele dovedesc că și băieții din sală sînt veseli. Iar actorii, ținîndu-se de mîină, mulțumesc emoționați. Actorii nu sînt nici Beligan, nici Calboreanu, nici Dina Cocea, nici Silvia Popovici.

Actorii sînt Enea Constantin, electrician la Uzinele „Republica“, Ion Stoica, de la Uzinele „21 Decembrie“, Aurel Cucu, pensionar, fost muncitor petrolist, Emil Nichitov, tehnician, Mariela Miletici, elevă, și alții. I-am întrebat în ce ordine să-i înșir aici ca să nu se supere. Și au supărat că i-am întrebat.

— Bine, dar care-i cap de afiș, care-i al doilea...

— Ce-i aia cap de afiș? Am făcut un cap care în nici un caz n-ar fi fost potrivit pentru un afiș.

— Cum adică, dv. nu aveți anumite susceptibilități...

— N-avem! Să iasă spectacolul bun... Asta avem! Cap de afiș e spectacolul. Treaba noastră este să jucăm cu cap.

Și acum s-o luăm „d-a capo“.

SUBIECTUL

Cortina s-a ridicat prima oară la 20 octombrie 1961, cînd s-a dat premiera cu poemul dramatic „După 20 de ani“ de Sverdlov. Mai înainte de a se ridica cortina, Uzinele „Republica“ au ridicat teatrul: 556 de locuri, scena mare, instalație modernă, foaiere elegant, spațios, intrare largă, cu uși de sticlă, în sfîrșit o clădire minunată pe dinafară, splendidă pe dinăuntru, că merită să faci o jumătate de oră cu tramvaiul ca să vezi numai sala, iar ca să-i vezi jucînd teatru pe muncitori, tehnicieni, ingineri și pensionari merită să mergi și pe jos. „Trupa“ e formată din 34 de persoane, selecționate din tot raionul. Și se poate spune că e un raion talentat, pentru că spectacolele sînt la un nivel apreciabil.

Actorii n-au institutul de teatru. Dar poate o să-l aibă. Pentru moment, ceea ce au e talentul de la mama, entuziasmul de la ei, indicațiile de la regizori, conștiințozitatea de la munca în uzină și modestia din care ar mai putea să dea și cu împrumut pe unde se simte nevoie. Iar activitatea lor în producție nu suferă niciodată pe bază de repetiții, cum suferă uneori în alte domenii pe bază de „antrenamente“.

Cine crede că m-am gîndit la unii fotbaliști n-are decît să creadă. Fiecare e liber să creadă ce vrea.

Și eu.

DECORURILE

După cum știți, la Uzinele „Republica“ se fabrică țevi. Știți din ce s-au construit decorurile pentru piesa „Băieții veseli“? Din țevi. Model de folosire intensă a rezervelor interne. Și decorurile au ieșit frumoase, interesante și originale.

Țevi artistice de 3 țoli.

DISTRIBUȚIA

— Și la distribuție nu sînt discuții cu actorii?

— Ba sînt!

— Ce fel de discuții?

— Uite ce fel: pentru „Băieții veseli“ a repetat mai mult Emil Nichitov, deși în repetițiile de la masă era mai bun Stoica. Pe parcurs, Emil a crescut. Azi Emil vrea să intre și Stoica în rolul lui, dar Stoica nu vrea.

— De ce?

— Păi spune că, dacă e bun Emil, de ce să se bage peste el? Poate eu, spune Stoica, intrînd acum nou, stric spectacolul! Acum Emil e mai bun decît mine!

Dacă am auzi asemenea discuții și cu o jumătate de oră mai în centru, directorii de teatru ar dormi mai liniștiți.

Interlocutorul nostru este Enea Constantin, electrician, 22 de ani, Băscuță din „Băieții veseli“, de preferință comic. Un puștiu-lă cu fața mică, rotundă, cu nasul în vînt, cu ochi care scapără de inteligență. Născut pentru Băscuță, dar e și foarte bun electrician.

— Ascultă, tovarășe Băscuță, ai emoții?

— Cu vagonul!

— Păi în munca de electrician n-ai emoții! Pe scenă de ce ai?

— Mi-e teamă să nu fac scurt-circuit! Și apoi, electrician sînt

profesionist! Aici sînt amator! Ce, te joci cu teatrul?

— Just! Mama te-a văzut pe scenă?

— Da!

— În ce?

— În „Băieții veseli“.

— Și ce-a spus?

— A plîns!

— Nu mai spune asta, că se supără Nicolaide!

— Nu se supără, că toată sala a rîs!

— Știm, piesa e bună!

— Numai mama a plîns, și numai cînd mă aplaudau pe mine! Of, ce-a plîns!

— Chiar atît de comic ai fost?

— Dumneata te faci că nu știi de ce plînge o mamă?

— Ba da! Și eu am mamă, să-mi trăiască! Și ea plînge de cîte ori mă citește!

— Păi mata ești profesionist! Încă nu s-a obișnuit?

— Încă nu s-a obișnuit să rîdă și cînd n-am haz! Am o mamă ca un critic! Dar să vorbim despre dumneata. Ce ne mai spui?

— Ce-a spus mama!

— Ce-a spus?

— După premieră: „Vai, Beliganul mamei, ce bine joacă!“

ȘI ALȚII

Pe actorul Murguș Victor am dorit să-l cunoaștem, deoarece într-o seară a salvat un spectacol. Se juca „După 20 de ani“. Era o programare schimbată și interpretul principal nu aflase. Deci lipsea. Sala era plină de lume. Murguș Victor avea în această piesă un rol secundar.

— Ce ne facem?

— Aminăm spectacolul?

— Sîntem teatru serios!

Murguș Victor și-a luat inima în dinți.

— Întru eu în rolul principal! A intrat și a ieșit perfect. Din păcate, nu am putut sta de vorbă cu actorul Murguș Victor. Era plecat cu mașina în cursă. E șofer la Uzinele „Republica“. Pentru comportarea lui în seara cu pricina, i-aș fi dat un talon în plus.

Pe căpitanul Lütz Karl din piesa „Printre dușmani“ l-am găsit la secția „Tras la rece“. E șef de secție adjunct, inginer: tovarășul Erwin Segal. Are 27 ani, gînditor ca un inginer, și frumos ca un actor june prim. E prima piesă în care joacă la acest teatru. A dat examen însă de curînd și a fost primit în trupă. Promoție nouă.

— Ce proiecte de viitor ai, tovarășe Erwin?

— Ne aflăm în biroul lui din hala uzinei. Zgomotul motoarelor pătrunde pînă la noi.

— Ce proiecte aveți pentru viitor?

— Hamlet!

Il întrebam de proiectele de inginer. Dar tac. Dacă vrea Hamlet, Hamlet să fie! În fond, de aici, din uzină, au pornit multe talente care azi sînt fala țării.

— Îți doresc succes, tovarășe Hamlet!

— Mulțumesc!

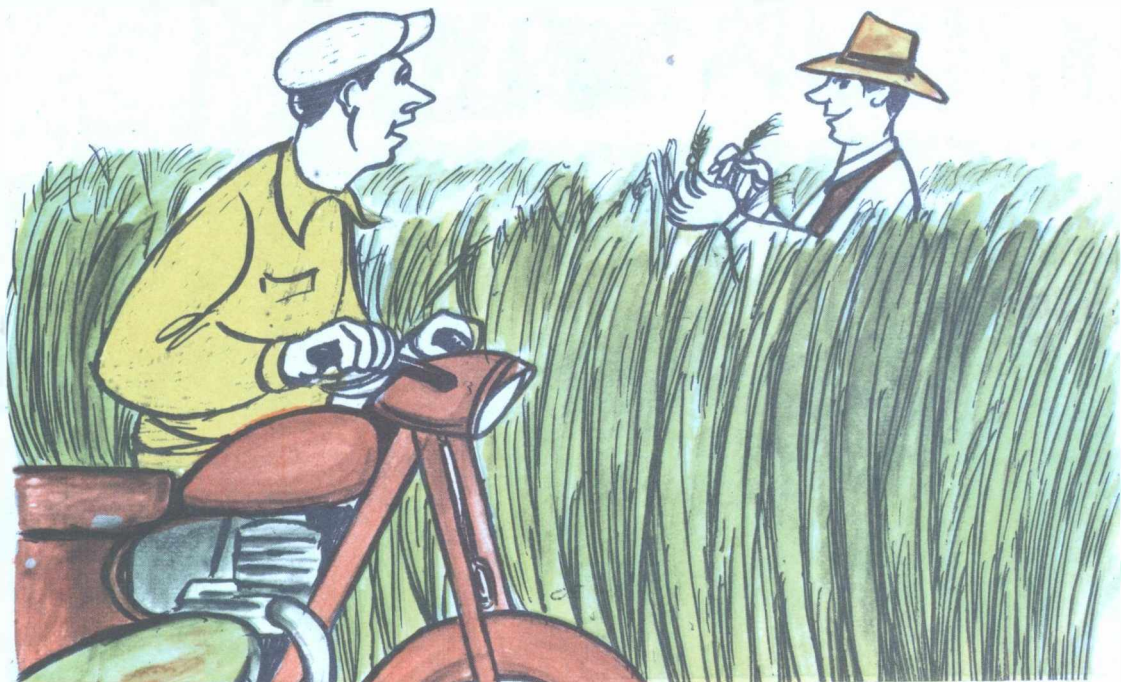
Am trecut să mai văd o dată sala. Repetiție. Muncitori pe scenă, muncitori în sală. Teatru popular. Frumos mai sună!

— Ah! De ce n-am și eu talent de actor!

— Dar de care ai?

Habar n-am cine s-a băgat pe fir.

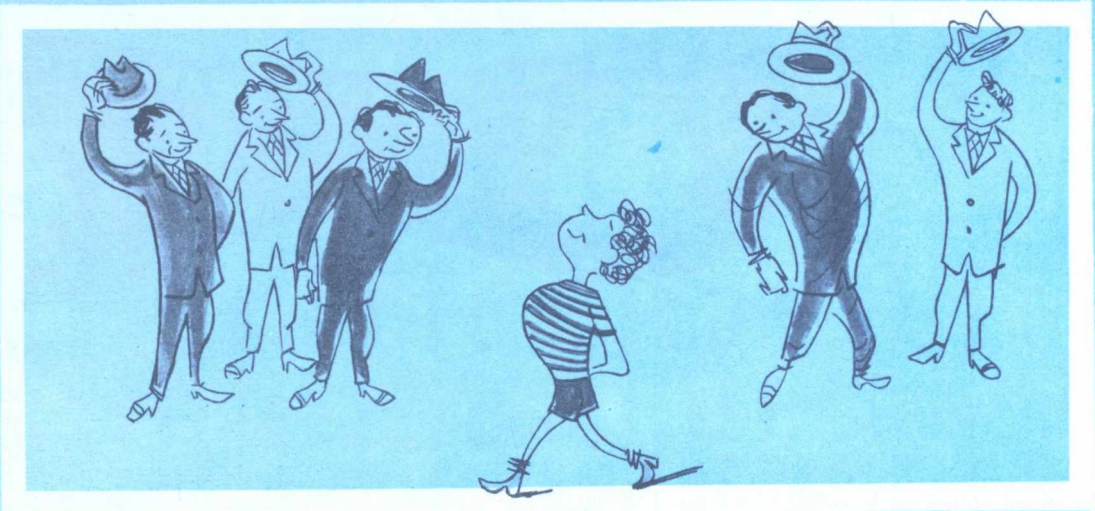
SADI RUDEANU

— După cum s-a muncit, o să avem „greutăți“ la recoltare!
— Da, 1.800—2.000 kg la hectar...

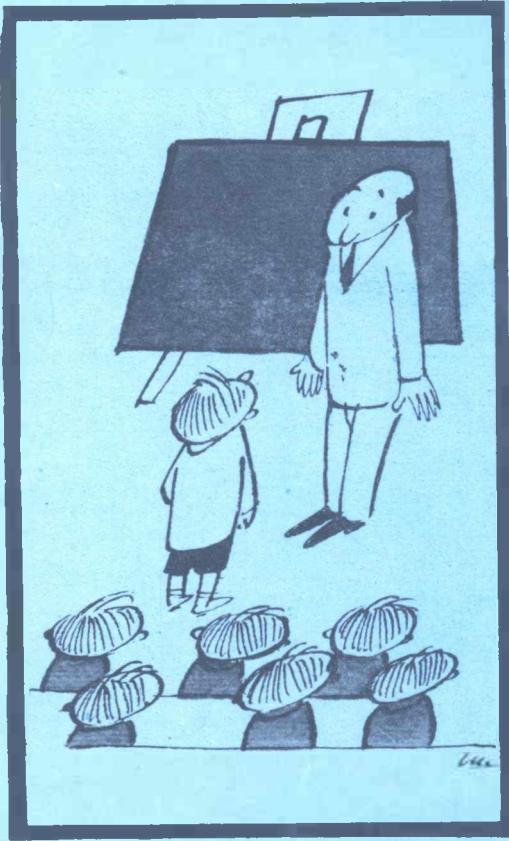
Desen de I. DAVIDESCU

DE ZIUA COPILULUI

Trece... viitorul!!!

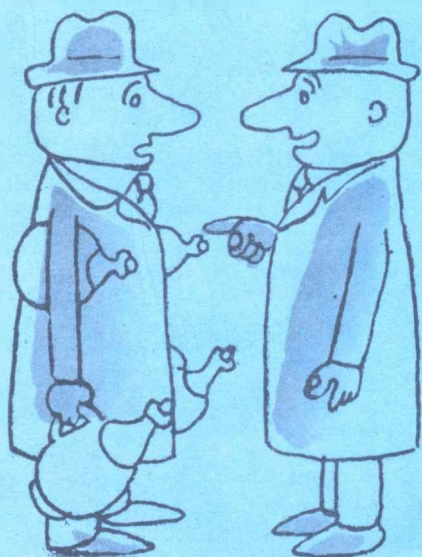
Desen de V. VASILIU

- Și tu, Popescule, ce vrei să fii când vei fi mare?
- Inspector școlar!

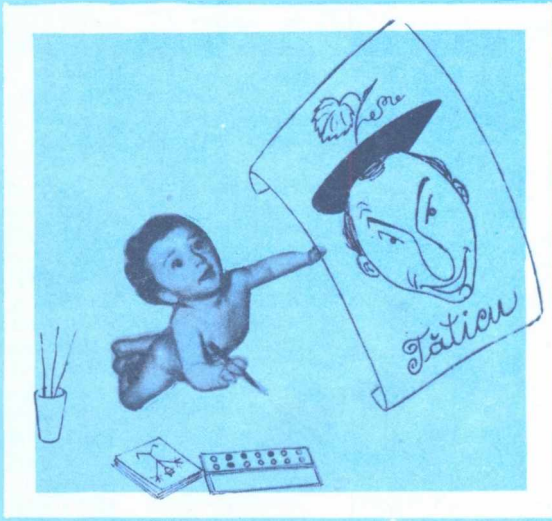
Desen de A. LUCACI

OCAZIA

- Bravo, Năică, ai vreo sărbătoare?
- Păi, nu știi? Azi e „Ziua copilului”!

Desen de A. PAVEN

- Promite...!

Desen de V. VASILIU

EXTEMPORALELE LUI SÂNDEL

CE-O SĂ FIE DACĂ NE ÎNVÎRTIM DE O PRIMĂ

(sau despre cum o să-și facă mama rochie de seară cu paiete)

Tata e foarte necăjit că pe trimestrul ăsta n-o să mai ia primă. Mama este însă și mai necăjită, pentru că, dacă tata nu ia primă, înseamnă că ea pe trimestrul ăsta n-o să-și mai facă rochie de seară cu paiete și o să poarte seara tot rochia din trimestrele trecute. Dar tata spune că chestiunea nu e încă definitivă, ci numai o presupunere a lui, de când a aflat că inginerul Ispas s-a dus cu pira la director, să-i spună că tata e un proiectant retrograd.

- În fond, pentru ce te-a făcut retrograd? — I-a întrebat mama pe tata.
- Din cauza maselor plastice. Zice că nu știu ce se poate face din ele. Cică eu, ca inginer proiectant ar trebui să știu!
- Trebuia să-i spui că se fac sacoșe.
- I-am spus, dar zice că asta nu e tot.
- Și solnițe.
- I-am spus și nu i-a ajuns.
- Și lighene.
- Tot n-a ajuns.
- Și strecurători.

- N-ajunge.
- Și ascuțitori! — am adăugat eu.

Tata spune că, după părerea lui Ispas, solnițele și ascuțitorile sînt lucruri mai puțin importante. Importante sînt mai ales corpurile de lagăr, care din păcate se mai fac tot din oțel. Dar tata i-a explicat că se fac din oțel, nu din păcate, ci din necesități tehnologice, adică pentru că așa trebuie.

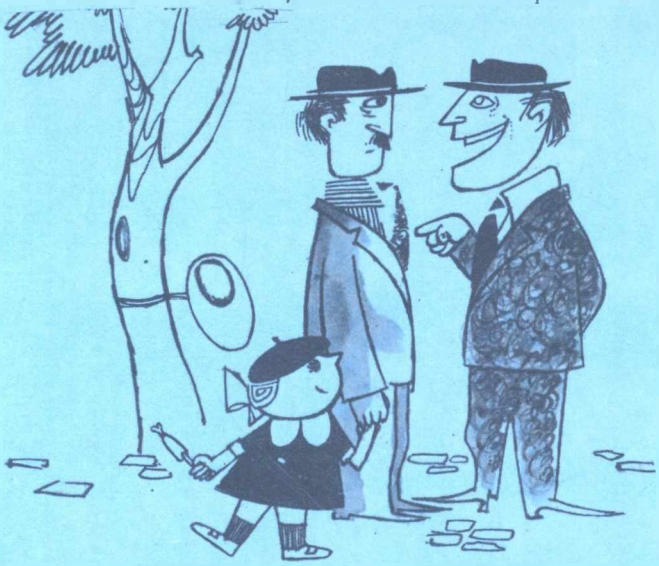
Mama zice că dacă discuția s-ar fi oprit aici, totul era încă bine. Dar totul n-a fost bine, pentru că discuția s-a dus mai departe și a ajuns pînă la brigada artistică, unde Ispas ăsta a făcut o scenetă satirică. Rolul principal îl are acolo chiar tata, dar îl joacă altul, despre care mama zice că-i o acritură și l-a poreclit Lămîie.

Sceneta asta se petrece în era de bronz, iar Lămîie stă pe scepă și se bronzează la soare. Tocmai atunci vine careva și-i aduce vestea că s-a descoperit fierul. Lămîie însă nici nu vrea să audă, pentru că, spune el, la ce s-a mai descoperit fierul, dacă și așa este destul bronz? Și mai adaugă că degeaba s-a descoperit fierul, dacă lumea s-a obișnuit

cu tehnologia bronzului. Așa că persoana care a descoperit fierul este rugată să-l acopere la loc urgent.

După asemenea scenetă, tata a venit acasă abătut și zice că acum cine o să-l mai propună pe el la primă, dar mama zice că, la drept vorbind, ea nu înțelege de ce se opune el în chestiunea asta cu plasticele care au o mulțime de avantaje printre care, primo, sînt inoxidabile, secundo, sînt foarte ușoare, terțio, sînt foarte rezistente, pentru că durează ani și ani, ceea ce eu știu că nu-i tocmai adevărat, deoarece noi am avut o sacoșă, care n-a durat decît două săptămîni, pînă s-a pierdut cînd a uitat-o mama într-o „Alimentară”. Dar mama n-a ținut seamă de aceasta și a arătat mai departe avantajele plasticelor, care sînt în al patrulea rînd maleabile, în al cincilea rînd foarte ușor de prelucrat, în al șaselea rînd nu mai știu ce-a spus pentru că tata a întrerupt-o zicînd că nu se aștepta să găsească la noi în casă un asemenea Lămîie al doilea.

Mama a vrut să răspundă ceva, dar tata a presimțit ce vrea să

— Am doi vecini care se-njură toată ziua. Vino cu fetița. O să se amuze...

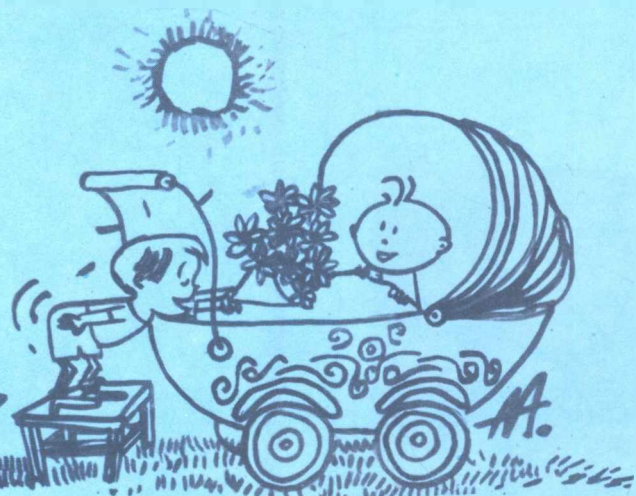
Desen de N. CLAUDIU

— Haha! Fără jupon!

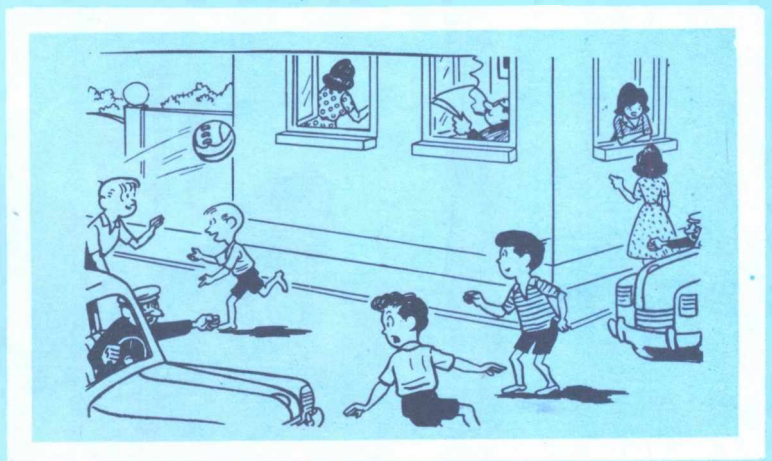
Desen de A. LUCACI

Unii părinți își lasă copiii să se joace pe străzi

— La mulți ani, puștiulică!!!

Desen de ADRIAN ANDRONIC

— Hei! Părinții n-au grijă de voi!?!
— Cum să nu! Ei ne-au cumpărat mingea.

Desen de FRED GHENĂDESCU

...ă și, arătînd spre mine, i-a
t semn să tacă.
...urmă mi-a dat trei lei ca să
duc la cinema pentru că e
bine să mă culturalizez,
t să trag cu urechea la ce
esc cei mari. Cînd m-am
rs, tata și cu mama cred că
mpăcaseră, pentru că nu mai
eau unul cu altul. Pe mine
întrebat fiecare în parte
lm am văzut și le-am răspuns
-a dat un film de călătorii și
mpletare despre numeroasele
ebuințări ale materialelor
tice. Pe urmă, în casă-s-a
t o liniște plăcută, parcă
fi jucat cu toții jocul acela
re îl știți și dumneavoastră:
popa la poartă stă o miță
rtă!”
a să ne mai înveselim, tata
us televizorul. Tocmai se
smitea o conferință despre
sirea maselor plastice în in-
rie. Spunea conferențiarul că
ele se pot face axe, bușe,
ase, blocuri, pistoane, bol-
. Numai de lagăre n-a spus
ic.
- Doar n-o să vorbească de
e flecurile! — a zis atunci
na.

la lagărele pe care le fabrică.
Iar dacă conferențiarul o fi uitat
de ele, cu atît mai rău pentru el.
O să le scrie o scrisoare celor de
la televiziune. Să le spună că
se pot face și lagăre de plastic.
Dar mama zice că n-are nici un
rost să spună asta la televiziune,
mai bine se duce și spune la
serviciu, pentru că acolo trebuie
el să-și facă autocritica.

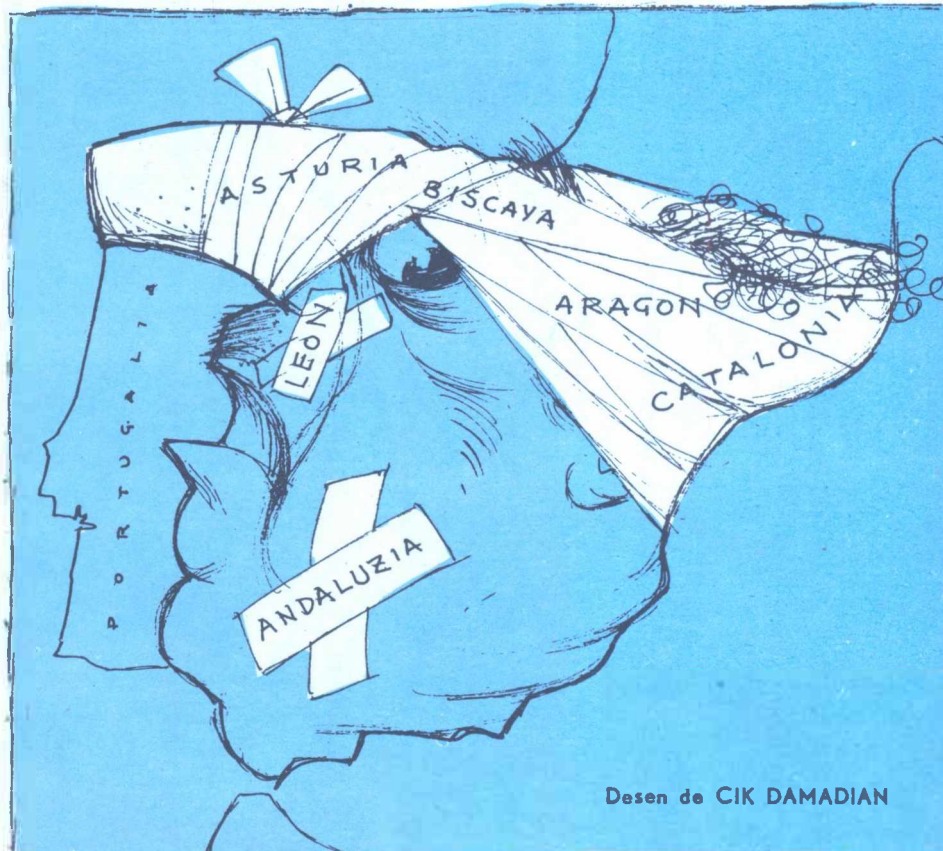
Pe urmă nu știu ce s-a mai
întîmplat, dar mama spune că
pînă la urmă poate tot o să-și
facă rochie cu paiete. Poate o
să găsească una cu paiete de
plastic, pentru că plasticul are
și avantajul că e foarte frumos.
Dacă-i chiar așa, am s-o rog să-mi
dea și mie cîteva paiete să le duc
la școală și să le schimb pe
timbre. Pentru așa ceva, poate
îmi pică un cap de bou imitație.

— Dacă or ajunge banii, îți
iau și ție trotinetă — mi-a spus
tata, ca încurajare. Apoi, a adău-
gat ca pentru sine: „Păcat că nu
se fac și trotinete din plastic, pen-
tru că plasticul mai are și avan-
tajul ăsta, că e ieftin!

Săndel

P. conf. VICTOR PIȚIGOI

GREVELE DIN SPANIA

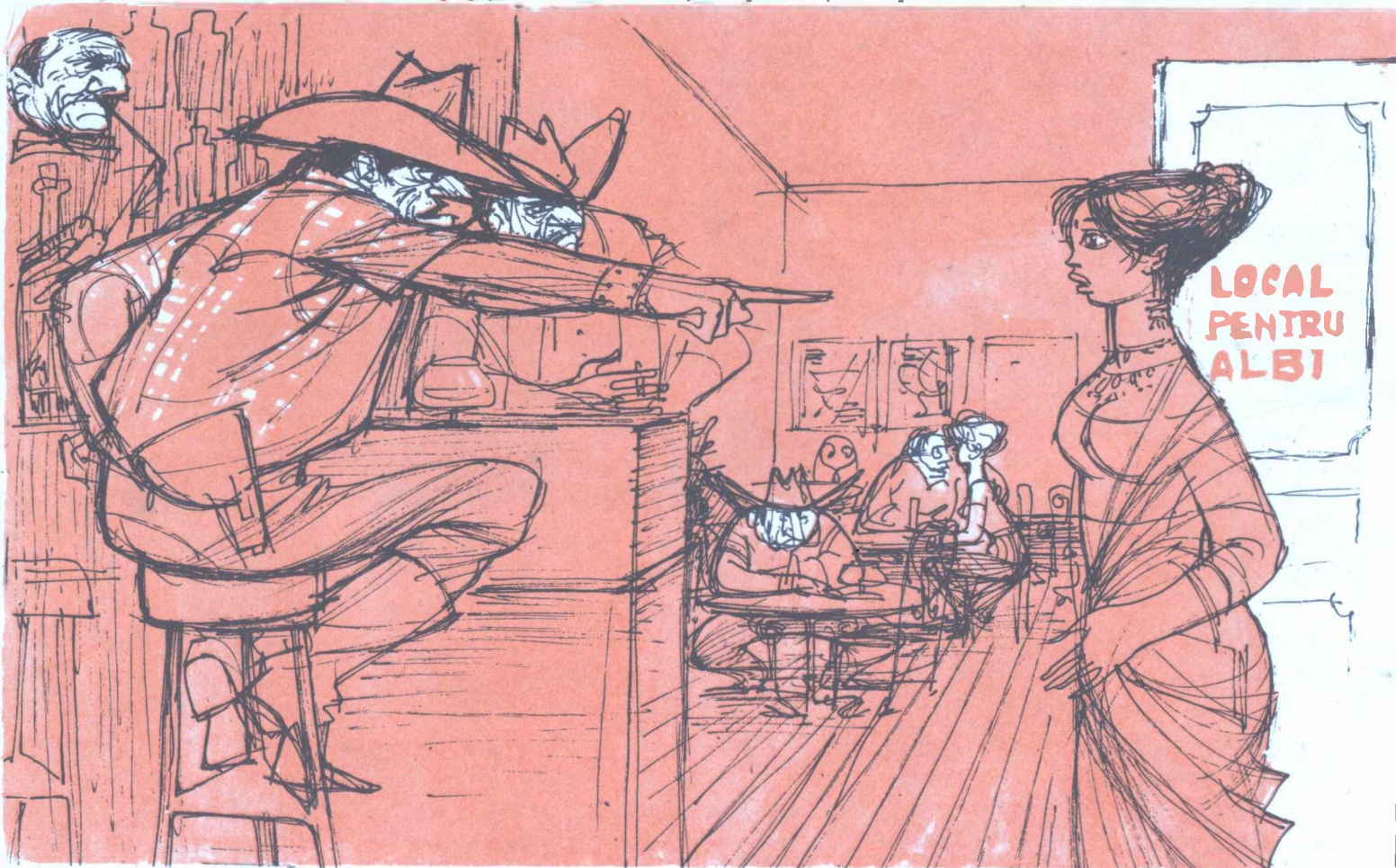
Desen de CIK DAMADIAN

FRANCO: — Vai de capul meu!

CHOMBE NU RECUNOAȘTE CĂ EL SUSȚINE INTERESELE STRĂINE ÎN KATANGA. ZICE CĂ, DIMPOTRIVĂ. FIE ȘI DIMPOTRIVĂ: VA SĂ ZICĂ, INTERESELE STRĂINE ÎL SUSȚIN PE EL...

Din zona dolarului

Dansatoarea indiană Indrain Rahman a calificat drept „ingrozitor și umilitor” turneul întreprins în S.U.A., din pricina segregăției rasiale la care a fost supusă la fiecare pas. (Din revista germană „Blitz“)

— Bine, dar eu sînt indiană!...
— Noi nu facem discriminări!...

Desen de CIK DAMADIAN

ȘTIRI ULTRASCURTE

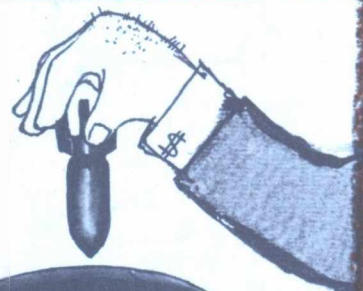
Ziarul american „Army” relatează că în Vietnamul de Sud vor fi formate urgent 180 batalioane speciale, fiecare batalion avînd cîte un comandant și cîte cinci consilieri americani. Comandantul e pus, firește, ca să comande batalionul. Iar americanii, ca să comande comandantului.

torul e reclamă, iar pisica pictează partea lui. Cum însă nimic nu poate fi dovedit, medicul și asociata lui, sau mai bine zis pisica și asociatul ei, merg direct spre glorie.

★

După cum anunță ziarele, Anglia livrează Africii de Sud bute-

Desen de D. NEGREA

Fel de fel, toate la fel

De vinzare schelet

„Schelet în perfectă stare, de vinzare la licitație. Plata pe loc, livrarea post-mortem!” — Cam așa arată anunțul care a împodobit de curînd paginile ziarelor din Madrid. Pe scurt: studentul Ildefonso Romillo o duce atît de prost cu gologanii, că a pus la mezat propriile sale oase. Iar dacă nu găsește urgent amator, nu mai poate continua școala. Atunci nu-i va mai rămîne decît să se înroleze în armată. E drept că nici acolo nu se caută schelet. Dar se caută carne de tun...

Păzea, că după twist vine swim

O nouă calamitate „culturală” s-a abătut asupra „lumii libere”: s-a lansat, ca din senin, un nou dans modern. Se pare că vechiul twist se cam învechise, așa că specialiștii au aruncat pe piață dansul swim. Despre noul dans se spune că el a fost creat ca să se danseze atît cu picioarele, cît și cu capul. Deci e vai și de cap, e vai și de picioare!

S-a pierdut o bombă

Aviatorul aparatului american „F.H. 86 H” e nițel distrat. În timp ce executa un zbor pașnic și inofensiv deasupra Franței, a pierdut din greșeală o bombă. Lucru despre care autoritățile americane au ținut să comunice că nu prezintă nici un pericol. Bomba n-are decît 12,5 kg. Și nu face explozie. Așa că populația să nu se neliniștească, pentru că asemenea bombe „nu prezintă un pericol de moarte”.

Sigur că nu. Prezintă numai un pericol pentru viață.

A căzut o stea... de cinema

Celebra stea de cinema Veronica Lake, primă amoreză la Hollywood, a făcut o greșeală în muncă: a împlinit 40 de ani. Ca să nu se mai... repete asemenea greșeală, gravă pentru o primă amoreză, Hollywood-ul a hotărît: prima amoreză se concediază. În consecință, idolul Holly-

...aștepte căderea întinericului, ca să se poată întruni în secret. Cu alte cuvinte, în Portugalia, „Ziua studentului“ a avut loc noaptea...

S-a anunțat oficial că guvernul vestgerman intenționează să legeze „înghețarea salariilor“, deși recunoaște că în lupta dintre salarii și prețuri tot salariile vor avea cel mai mult de suferit. Ceea ce nu este chiar așa de sigur. Nu salariile vor avea de suferit cel mai mult. Salariații....

În urma turneului întreprins prin Asia, adjunctul pentru problemele extremului orient al secretariatului de stat al S.U.A., Averell Harriman, a arătat, printre altele, că lui Cian Kai-și i-ar fi de mare folos niște infuzii cu arme și dolari. Vorba proverbului, i-ar folosi ca mortului cataplasme!

Dr. Cooper et Topsy este un cuplu original care expune la Londra pinze ultramoderniste. Zic un cuplu original, pentru că dr. Cooper este de profesie doctor, în timp ce Topsy este de profesie... pisică. Invidioșii au lansat zvonul calomnios că pisica n-ar fi decît reclamă și că, de fapt, doctorul ar picta și partea ei. Dar există și zvonul că doc-

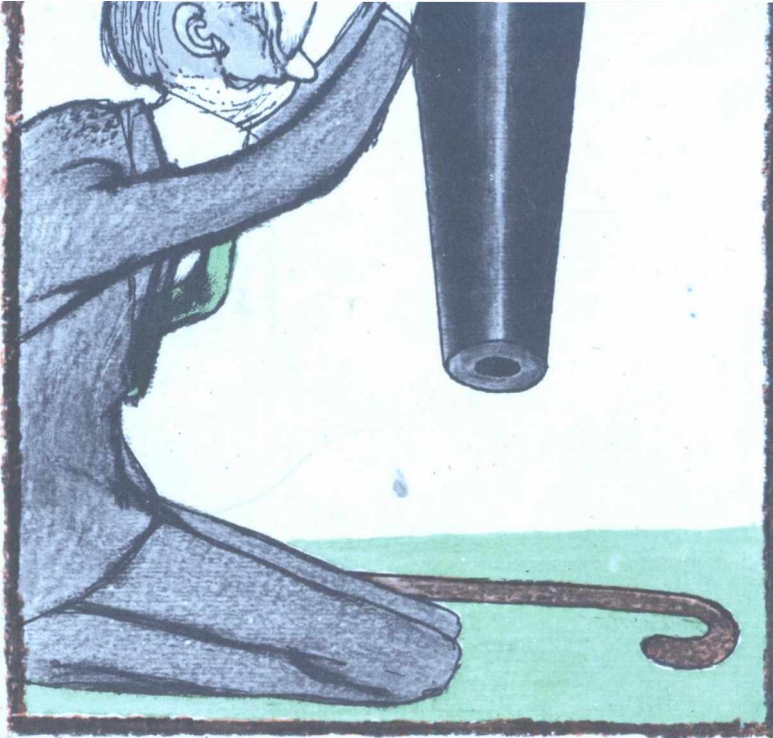
...într-o civilizație bazată pe bombă, ordinea nu poate fi decît lacrimogenă!

Pe străzile orașului Philadelphia au apărut decurînd niște pușculițe, pe care se putea citi: „Vreți să vă îmbogățiți? Scrieți pe o hirtie de un dolar numele dv. și depuneți-o aici. Mafalda se va ruga pentru dv. Mafalda garantează îmbogățirea în scurt timp“.

Ceea ce s-a și întimplat: în scurt timp, s-a îmbogățit... Mafalda.

După cum relatează ziarul „Libération“, mai multe firme publicitare occidentale au hotărît să pună mîna de la mîna, ca să lanseze un... satelit. Un satelit-reclamă, care să se învîrtească prin cosmos și să anunțe lumii întregi care bretele sînt mai elastice și care vax lucește mai frumos. Într-adevăr, un scop pentru care merită să trimiți un satelit în cosmos!

Olanda trimite în Irianul de Vest tot mai multe trupe colonialiste, care se concentrează în partea de apus a insulei, pentru că acolo le vine mai aproape. Ceea ce nu-i de mirare; dimpotrivă, este foarte normal, deoarece colonialiștilor le este mai aproape... apusul!

Adenauer insistă ca R.F.G. să fie înarmată cu arme atomice

— FIE-VA MILĂ DE-UN BIET BĂTRÎN...

...șinătorilor. Numai cea de pe urma căreia s-au finanțat toți finanțatorii, a rămas în pană de finanțe...

Marea microbibliotecă

Numărul studenților care învață la Sorbona (Paris) este în prezent exact de 80 (opt zeci) de ori mai mare decît numărul locurilor în marea bibliotecă a aceleiași universități. Sau, dacă vreți, numărul locurilor este de 80 de ori mai mic decît numărul celor care trebuie să învețe acolo. Fapt în urma căruia direcția asigură că se vor lua măsuri, dar roagă studenții să aibă răbdare, pentru că așteptarea este o datorie sfîntă. Nu se precizează însă pînă cînd au studenții datoria sfîntă de a aștepta. Poate pînă la Sfîntul Așteptă...

Regele plastografilor

Regelul falsificatorilor de tablouri a fost încoronat recent la Paris, în persoana pictorului Jean-Pierre Schecroun, care, într-un timp record, a reușit să falsifice un... muzeu întreg, și să-l vîndă drept... autentic. Destui amatori au dat bani grei pe semnătura lui Rafael aplicată de imputernicitul său post-mortem, Jean-Pierre. Dar pentru că ulciorul nu merge de multe ori la apă, într-o zi a intrat la apă Jean-Pierre. L-au prins și vor să-l judece pentru faptul că plastografia semnăturile de pe tablouri. Așa-i trebuie; nu putea să plastografieze direct pe cecuri?

proiect de
pășnicie

Decor: Zgirie nori incremeniți
Sînt proiectați poligonal pe zare.
Eroi: În parc, pe o bancă oarecare,
Perechea clasică de-ndrăgostiți.

— Yes Mary, un birou luxos din plastic...
— Și tu Jim, omul tînăr cu idei,
Vei sta acolo tolănit cum vrei:
Melon pe cap și-n gură gumilaștic...

— Yes... Numai în cămașă și bretele
Și cu trabuc... Nu, că nu-ți place ție,
Ah! mică și despotică soșiel!
— Și-o rochie cu străluciri de stelă!...

— Yes, darling... pe birou opt telefoane,
O secretară!...

— Fără secretară!

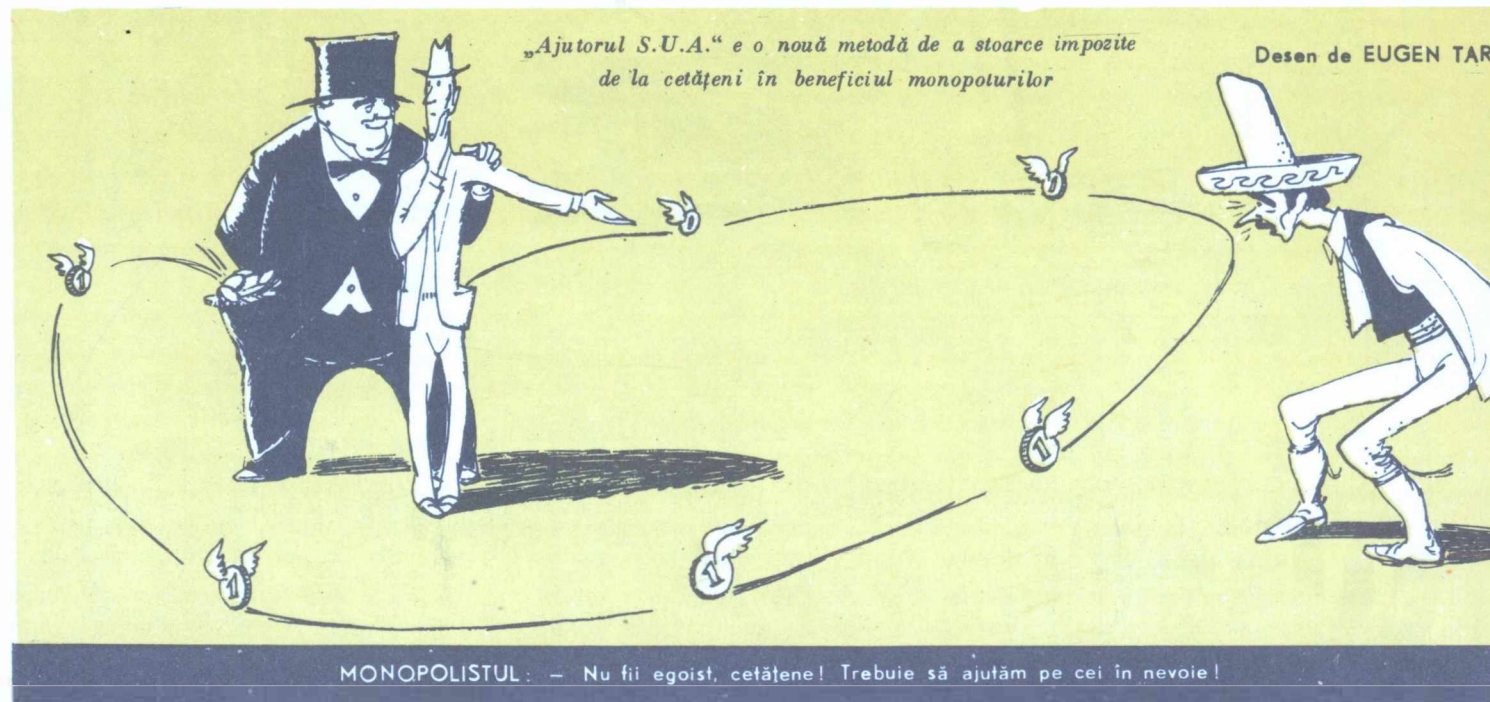
— Un „Plymouth“, cu roți albe, tras la scard!
— Vom fi poștiți adesea prin saloane...

— Deși o să muncesc cu-nfrigurare,
Cu vîrsta poate mă voi îngrășa.
— O, nu-i nimic, te voi iubi și-așa.
— O să chelesc...

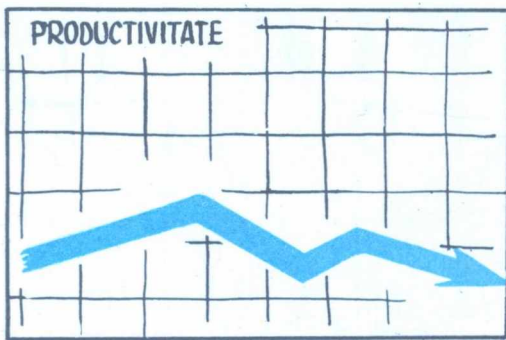
— Ce importanță are!

— Dar ca să fie astfel viitorul
Ne-ar trebui un protector bogat!...
Sau numai un pistol automat
Ca să lucrez cu Harry, spărgătorul!...

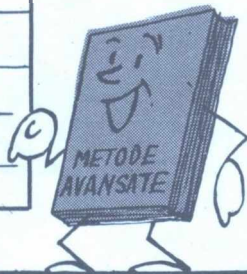
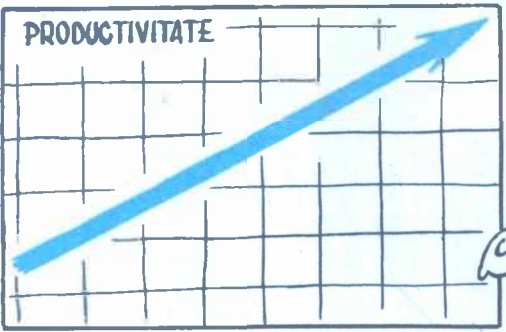
CONSTANTIN OTTESCU

Desen de C. CRĂCIUN

rețeta 428

Dragul mamei puișor,

Ca orice pui de găină, azi-mine vei renunța și tu la existența fizică — de bună voie și nesilit de nimeni. Să nu te pierzi însă cu firea, deoarece nimic nu se pierde, totul se transformă — așa că vei avea unica ocazie în viață de a fi transformat într-un delicios pui pane cu salată verde, ostropel sau ciorbă de măruntaie.

Cum însă printr-un capriciu al soartei s-ar putea să nimerești ca materie primă în meniul restaurantului gării Brașov la rubrica „ciorbă de măruntaie” — datorita mea de mamă mă obligă să-ți atrag atenția asupra instrucțiunilor clare, precise și categorice ale rețetei nr. 428 din rețetarul unic al Direcției alimentației publice din Ministerul Comerțului — și fac asta pentru ca, la determinarea prețului de cost de către conducerea acestui restaurant, să nu pățești și tu cum aud c-au pățit măruntaiele unor veri ai tăi.

Așadar, iubitul meu viitor preparat culinar, conform rețetei nr. 428 înainte de a fi introdus în oală vei fi introdus în calcul la prețul de 25 lei per kilogram — respectiv 17 ca vietate și 25 ca natură moartă. Având în vedere că fiecare are scăderile lui, ai și tu, dreptul la un procent de scădere de 48% care corespunde procentului de scădere cuprins în prețul de 25 lei per kilogram — iar dacă nu-țelegi tocmai bine calculul acesta, din cauza emoției prin care treci cu gândul la axioma culinară „lăsați orice speranță, voi, care intrați în oală!” — să nu oftezi din toate măruntaiele, căci nu ție trebuie să-ți intre-n cap, ci administrației restaurantului.

Deci, dacă rețeta 428 va fi respectată întocmai și vei avea norocul să fii savurat sub formă de ciorbă de măruntaie — la orice restaurant de categoria 1-a prețul tău de desfacere, per porție de ciorbă, va fi convenabil pentru oricine; dacă însă după trecerea efemeră prin viață vei avea ghinionul să treci pe lista de bucate a restaurantului gării Brașov — care între noi fie vorba nu respectă rețeta 428 — te vor durea măruntaiele văzând că aceeași porție este vîndută cu 9,10 lei.

Eu atît am avut de spus și nu văd cam ce-ar putea să răspundă restaurantul gării Brașov.

Acum, scumpul mamei puișor (și-ți spun așa pentru că la 9,10 lei numai ieftin nu ești) — îți doresc din tot gălbenușul să-ți păstrezi calmul și frăgezimea, căci în fața cratiței sinteți toți puii egali; diferența la tine e numai o diferență de preț.

Îți doresc numai bine și mult succes în viață sub formă de ciorbă de măruntaie conform rețetei 428, iar dacă vrei neapărat să rămâi nemuritor în analele artei culinare, lasă și tu pentru posteritate maxima galinacee că toată pasărea pe... rețeta ei pierde!

Adio, că trebuie să intru în producție

Mama ta, incubatorul

P. conf. VALERIU FILIMON.

Musea la arat

Simțind în suflet,
necurmat,
o nostalgie-adevărată,
musca se hotărî o dată
să plece iarăși la arat.

Cit ai poeni din șfichi de bici
se aranjă c-o deplasare,
luă diurnă și cazare,
primi și ordin de servicii!

Călătorind,
ajunse-n sat
și o porni la drum îndată,
neodihnită,
nemincată,
direct spre cîmpul de arat.

Ea se gîndea:
— În orice caz
o să încep a face treabă
suindu-mă în mare grabă
direct pe-al bouului grumaz!

De bou nici urmă,
nici picior,
nu observă la cîmp sosită,
în schimb,
văzu cam oșărită,
arînd,
tractor lingă tractor!

Gîndi:
— Îmi pare că visez,
umbrai în nu știu cite sate
și toate-s colectivizate.
Mai bine... mă pensionează! *)

*) Bineînțeles, din fabulă.

SERGIU SCÎNTEIE

— Coafura ta nu prea merge cu uniforma!
— Exact, dar merg să-mi probez rochia de... vacanță!

Desen de V. TIMOC

25 ȘI ANIȘORI

de K. CIUKOVSKI (Moscova)

Grișa a găsit un vierme în grădină și l-a tăiat cu lopățica în două bucăți.

— De ce ai făcut asta?
— Viermișorul se plictisea, săracul. Acuma sînt doi. E mai vesel pentru ei.

Surioara mai mare, povestește basmul „peștișorul de aur“ căruia bătrînul pescar îi cerea realizarea dorințelor: o copaie nouă, o casă nouă-nouță.

— La ce, casă și copaie? Să-i fi cerut mai bine o babă nouă-nouță...

— Pe copii îi nasc mamele. Dar pe cei mari cine-i naște?

— Bunicuțo, tu nu-ți mai aduci aminte: miercuri trecută a picat într-o joi, sau într-o sîmbătă?

— Îmi place strașnic usturoiul, pentru că miroase a cîrnați!

— Mamă, așa-i că marea este un rîu care are numai un sfîngur mal?

— Tată, eu cred că cuțitul este soțul furculiței!

— Ce vrei să te faci cînd o să crești mare?

— Dacă o să crească din mine o tanti, mă fac doctoriță. Iar dacă o să crească din mine un nene, mă fac inginer.

— Vinătorii se duc cu cîinele la vînat, ca să nu-i muște iepurii?

— Mamă, ai văzut ce întuneric e la noi în pivniță? Eu cred că acolo se ascunde noaptea în timpul zilei!

În romînește de
VICTOR PIȚIGOI

EPIGRAMA

Măsuri formale, în urma criticii

*De cînd cu musca pe cîciulă
A fost găsit la un control
A luat o strașnică măsură:
Să umble doar cu capul gol!*

Bucșa Pavel, București

Unui medic „literat“

*Cu-un singur gînd nu pot să mă împac:
Eu cred că nu-i nici medic pe măsură,
De n-a găsit pînă acum un leac
Să-l mintuiască de ... literatură.*

Unuia care bea în timpul orelor de program, apoi adoarme pe unde apucă.

*Mă găsiră într-un timp
Adormit și fără-un șant
Și au spus că dorm „în schimb“;
Mint, că eu dormeam... în șant.*

George Enache
com. Potcoava, reg. Argeș

TRECI LA DATORIE, MĂ!

— Bă, dacă-mi aduci cioturi te bat de te sting!...

— De ce să mă stingi, tovarășe șef, că doar nu-s incendiu. Sînt om.

— Și ce? Unde scrie că omul trebuie să cumpere cioturi?... Butuci!... După aceea o să vii dumneata acasă la mine să mi-i despici?...

— Eu nu, da' o să vină Vlăduț, că el a mai fost!... N-ai spus dumneavoastră, tovarășe șef, că diviziunea muncii e mama înțelepciunii?...

— Mama cui, mă?... Să nu înjuri în fața șefului că nu știu ce se întîmplă!...

— Lasă, că știți dumneavoastră ce se întîmplă!... Îmi umflați 25 de lei și vă trec nervii!

— Ce vorbești? Aștia-s nervi de 25 lei?... Nici cu 50 nu mă calmez. Scoate suta, că sînt furios și n-am la mine un carboxin...

— Am eu, tovarășe șef, un carboxin!...

— Tu să n-ai carboxin, că nu ești farmacie. Tu să ai bani, că ești salariat!...

— Păi am bani, dar fi am pentru minel!...

— Mă, nu fi individualist! Nu te rupe de mase și de portofel. Eu nu glumesc măi, Toboșaru!...

— Știu că nu glumiți, tovarășe Ungureanu!...

Vă interesează cumva cine sînt eroii de mai sus? Iată-i:

Personaje: Ungureanu Frantz, șeful secției montaj și morărit al I.O.I.L. — „11 Iunie“

Craiova, Toboșaru Aurel, subaltern.

S-ar mai putea adăuga și alte personaje:

Călina Ion, Ghiță Gheorghe, Vlăduț Constantin, Gherghi Ștefan, etc...

Acțiunea noastră continuă, sau mai exact, continuă acțiunea lui Ungureanu:

— Așadar, tovarășe Toboșaru, te duci la depozit, îmi ridici lemnele, mi le duci acasă, le așezi frumos în stivă!...

— Tovarășe Ungureanu, înseamnă să fiu absent de la întreprindere!...

— O să fii prezent!...

— Și aici și acolo?...

— Și acolo și aici!... N-ai auzit de fenomenul dedublării, incultule?...

— N-am auzit, tovarășe șef!

— Dar de ce anume ai auzit?...

— Am auzit că-ți împrumutat 25 de lei de la Călina, 50 de lei de la Gherghi!...

— Asta nu-i dedublare, mă, necioplitule. Asta-i dublare, că n-am împrumutat 50, am împrumutat o sută!...

— Și am mai auzit că ați refuzat să-i mai restituiți!...

— Asta am auzit și eu... Și am mai auzit că duminică veniți la mine acasă cinci subalterni!...

— La masă?...

— La masă, la scaune, apoi trecem și la șifonier, că și ăla trebuie reparat!...

— Tovarășe șef, duminica e ziua noastră liberă!...

— O să fie sîmbătă!...

— Sîmbătă sîntem prezenți la fabrică!...

— O să fiți prezenți în condică. Nu e omensc ca omul să lucreze și sîmbătă și duminică!... Sîmbăta vă odihniți, și eu o să muncesc pontindu-vă prezența!...

— Nu-i legal, tovarășe șef!

— Dar ca șifonierul să-mi stea pe o rină, în trei picioare, e legal?...

— Nu-i legal.

— Atunci să intrăm în legalitate. Duminică sînteți la mine și sîmbătă vă privește!...

S-au sfătuit oamenii între ei:

— Cum o scoatem la capăt, oameni buni? Cine e delegat la depozitul de lemne?

— Prezent!... răspunse Toboșaru Aurel.

— În cît timp rezolvi sarcina?...

— Stați să mă socotesc: azi e zi de fag, mine de carpen, poimîine sosește stejarul!...

Dacă n-or să fie cioturi, joi dimineața mă prezint la serviciu. Dacă nu... cruce albă de mesteacăn!...

— Cine mai are ceva de adăugat?...

— Eu! Mai am de adăugat 50 de lei, că 25 zicea că-i puțin!... Și dacă nu-i achit diferența, deși lucrez în acord, la plată mă trece în regie!...

— Asta mi-a făcut și mie!...

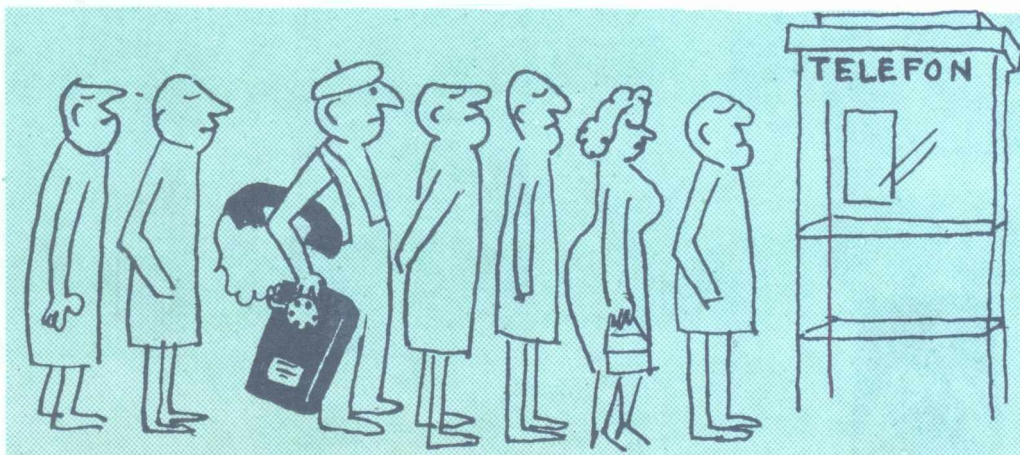
— Așa nu mai merge!

— Ba merge!... izbucni Ungureanu, răsarit ca din pămînt. Merge!... Merge Fieraru la bucătărie să-mi repare aragazul, merge Vlăduț să-mi repare studioul, merg toți, că e nevoie de reparații serioase!...

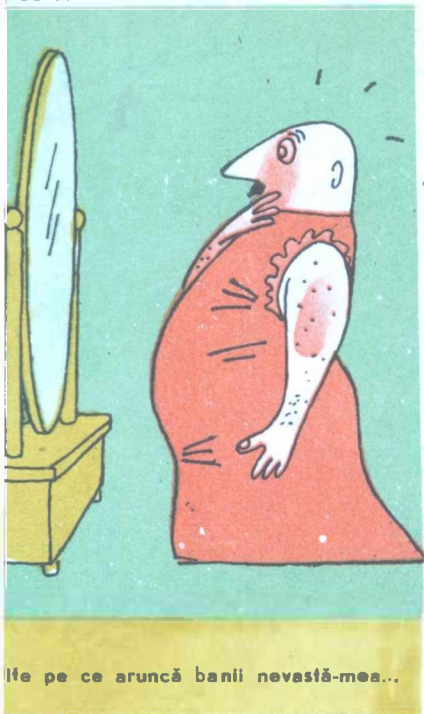
Intr-adevăr, e mare nevoie de reparații serioase. Dar nu acasă. În secție!...

I. AVIAN

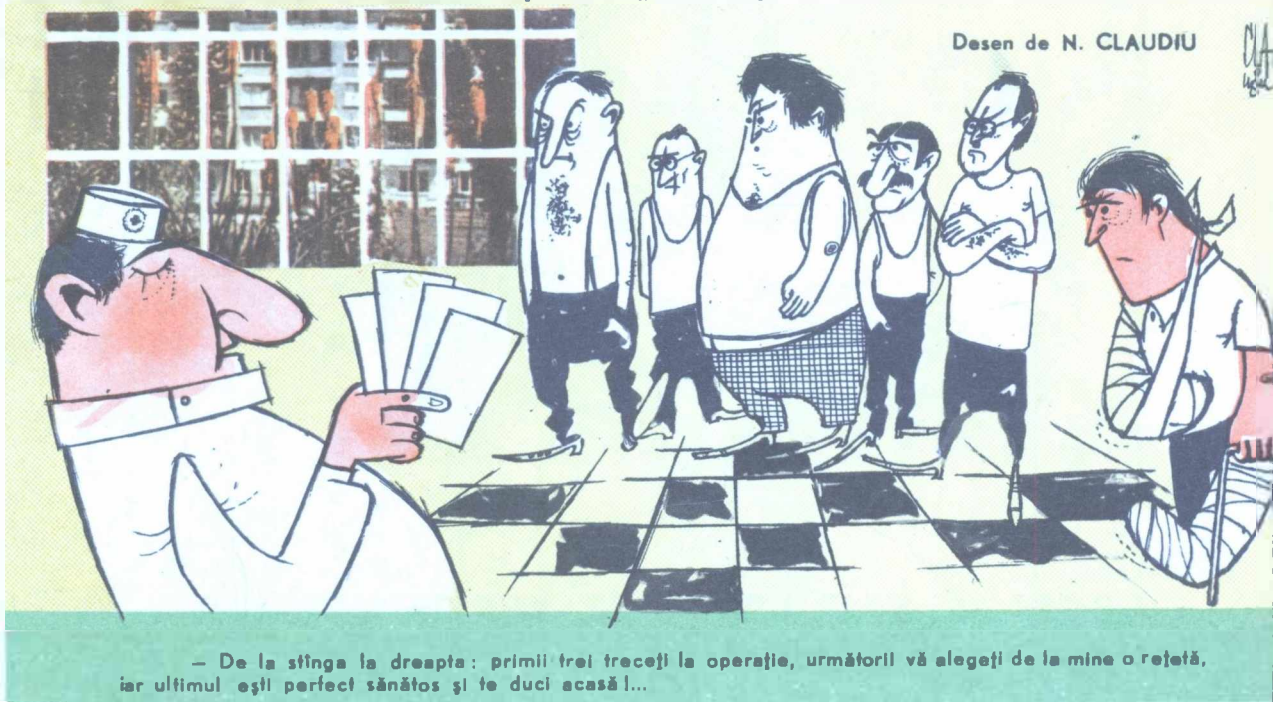
INSTALATORUL DISCIPLINAT

Desen de M. STĂNESCU

Te pe ce aruncă banii nevastă-mea...

Desen de N. CLAUDIU

- De la stînga la dreapta: primii trei treceți la operație, următorii vă alegeți de la mine o rețetă, iar ultimul ești perfect sănătos și te duci acasă!...

Miorița

- Versiune modernizată -

Pe-un picior de plai, pe-o gură de rai... (onul Craiova, G.A.S. Brabova) iată vine-n cale, se oprește-n vale o turmă de oi. Să vedem și noi. Turma de mioare, la numărătoare, observăm că are (calculînd la rece) oi 310. Și în fruntea lor, fluierînd de zor, din fluier de soc mult zice cu foc, un cioban pășește și așa doinește:

- Mioriță lae, lae bucalae! De trei zile-ncoace, iarba nu-ți mai place. Ori ești bolnăvioară, drăguță Mioară? Care ți-i amarul? Chem veterinarul?

- Drăguțule bace, dă-ți oile-ncoace, nu cînta la lună că nu-i treabă bună. Nu vezi că umblăm hai-hui, parcă-am fi ale nimănui? O fi cerul înstelat, dar e rece, c-a plouat. Ne-ai adus, dragă bădie, să dormim direct pe glie? Vom da în pneumonie! Sintem noi bine-mbrăcate, cu cojoace asortate, lînă-n lînă naturală, dar să știi că-i rost de boală.

Aici intervine turma, care a format un cor, cu mioarele la alto și berbecii la tenor:

- Just a spus! Chiar așa e! Be-he-he-he-he!

Iar ciobanul prinde-a zice, încercînd să le explice:

- Mioare, mioare, blînde surioare! Nu vă supărați și nu lăcrimați, fiindcă buba e chiar în G.A.S., la conducere. Eu sînt biet cioban, angajat de-un an, să vă pasc așa, pe-unde oi putea, că saivane nu-s, cum vi s-a mai spus.

Corul oilor:

- Asta așa e. Be-he-he-he-he!

Atunci o codană, cu lînă țurcană, prinde-a behăi și-astfel a grăi:

- Drăguțule bace, vorba ta îmi place, dar nu știm ce-om face. Nu vezi că de aia, stăm așa ca oaia? Stăm noi biete oi, cu

lîna pe noi și cînd dă o ploaie, vai de biata oaie, că lîna țigaiet e grea de te-ndoaie. Și ce frig ne e...

- Be-he-he-he-he!

- Mioriță lae, cu lînă bălae, nu mai chiui și nu mai jeli, fără nici un rost. Uite cum a fost: Sus la G.A.S., la conducere, bacii ăia mari, mare se vorbiră și se sfătuiră ca urgent să ceară suma necesară*) (bine-argumentată și documentată) pentru cumpărare a unor mioare.

- Astea sintem noi, ciobănașule! Be-e-ê-e-e!

- Dar cei ce au cerut, nu au prevăzut și la investiții, să avem condiții. Adică fonduri necesare, pentru saivane la mioare. N-au nici spațiu cel puțin, pentru un adăpost ovin. Uite, de-aia stați în ploaie c-o făcură ei... de oaie.

Zice un berbec frumos, cu costum de merinos:

- Mîndre ciobănel, frumos ai grăit și ne-am lămurit. Cum se

vede, e, sus la G.A.S. în conducere, unul tot ca Nae, ageamiu la oaie. Are unde sta și unde-nnopta. El nu stă în ploaie, ca sărmana oaie, fără de saivan. Are pat, divan, parcă-l văd cum doarme. (Zău, l-aș lua în coarne!) Ce-i pasă de noi, niște biete oi? A uitat fudulul, ne-a tras kara-chiu-lul!

- Dragelor oițe, blînde miorițe! sare iute un cîrlan îmbrăcat în astrahan, Stați că am găsit, loc de-adăpostit. Știți ce facem noi? Deși sintem oi, să nu mai jelim, să ne-mbolnăvim, că apoi e jale și se pierd parale: propun să pornim și să ne-mbulzim cînd o fi o ploaie deasă, la conducere acasă. Mergem, be!, cu mic cu mare, să le cerem lor cazare. Tu, mioaro, la nea Stan, c-are spațiu sub divan. Tu, la Nică în antret, tu, la Nae sub bufet, iar eu, că am lînă deasă, tot la Nae chiar

sub masă. Nouă bine-o să ne fie și lui Nae-o să-i convie. C-o să aibă, bietul Nae, lapte bun și gras de oaie, chiar la dînsul în odaie. Să vedeți ce bine e!...

Oițele, vesele:

- Me... he-he-he-he!

ALEX. LĂPUȘNEANU

* 96.000 lei, la Banca de investiții din Craiova

P.S.

În această întimplare, oile-s imaginare, căci banca a cercetat și fondul solicitat de G.A.S. nu s-a aprobat. Și foarte bine i-a făcut, cînd nu avea, cum s-a văzut, trecute-n plan de investiții amintitele condiții (saivane, spații de adăpost) așa că fondul n-avea rost. Dar întimplarea arătată putea să fie-adevărată c-așa pășești, fără-ndoială, cînd dovedești nechibzuială!

Desen de GH. CHIRIAC

A CONVINS-O

- Du-te la meci!...

Fabulă pomicolă

Se privesc, aduse-n piață,
Două mere, față-n față.
Zice unul, mai isteț:
- Ia ascultă, măi județ!
Te cunosc, ți-o spun pe șleau,
Dar... de unde să te iau?
De voinici sintem asemeni
Și leiți ca frații gemeni.
Nu cumva dăduși în roadă
Tot cu mine-ntr-o livadă?

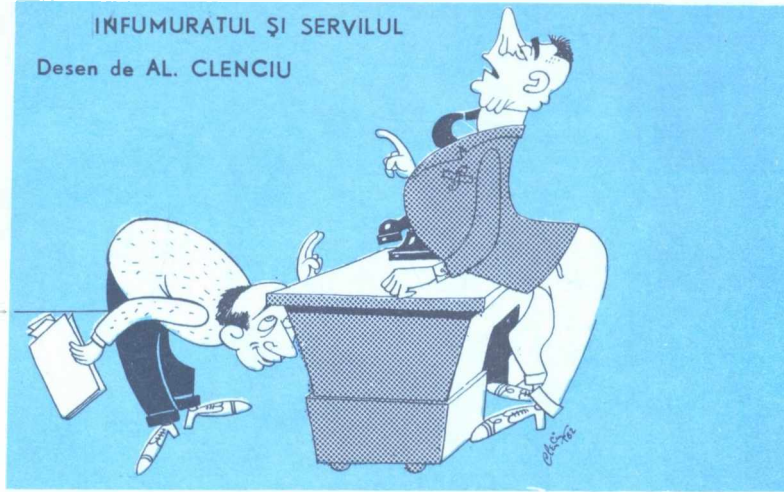
Întrebatul îi răspunde:

- Noi, frați gemeni? Da' de undel
Chit că ți s-o fi părint,
Nu ne-am mai văzut nicicînd.
Cît despre asemănare,
Asta nu e de mirare:
Ne-au crescut doi inși, departe,
Însă... după-aceiași carte!

STELIAN FILIP

INFUMURATUL ȘI SERVICIUL

Desen de AL. CLENCIU

— Popescule, unde ești băiatule?
— Aici, tovarășe șef, aici!

CRONICA ȘTIRILOR BINE VENITE

Dunăreană

Nu de mult, redacția noastră a fost înștiințată că parte din geamurile acoperișului halei Construcții — Confecționat — de la Șantierul naval Galați sînt sparte, din care cauză, cînd plouă, apa în loc să pătrundă în interiorul burlanului, pătrunde în interiorul halei.

Cînd am aflat aceasta am sesizat conducerea șantierului. Și după puțin timp ni s-a comunicat că toate geamurile sparte au fost înlocuite.

Bravo! Acum nu rămîne decît să plouă!

În fine...

Un corispondent voluntar al revistei noastre ne-a făcut cunoscut că personalul de serviciu al cofetăriei „Albina” din Onești se adresează consumatorilor cu expresii usturătoare, ceea ce bineînțeles le taie pofta de dulciuri.

Luînd legătura cu sfatul popular din localitate, faptul ne-a fost confirmat. În plus ni s-a adus la cunoștință că, dat fiind cele constatate, personalul cofetăriei respective a fost schimbat.

Așa că, în prezent, la „Albina” din Onești nu mai există nici o viespe!

Metal-rezultate

Semnalindu-ni-se că broaștele fabricate de Întreprinderea industrială a orașului Sibiu se defectează uneori chiar înainte să fie montate în ușă, iar cheile produse de aceeași întreprindere se rup de parcă ar fi făcute din macaroane, am comunicat acestea producătorului.

Recent, întreprinderea sibiană ne-a trimis un răspuns prin care ne asigură că în urma măsurilor luate atît broaștele cit și cheile vor fi de calitate superioară — lucru care va asigura ușilor o închidere și-o deschidere excepțională.

Deci e clar! Pentru întreprinderea în cauză — broasca bună e cheia succesului!!

Moara de la miază-noapte

Mai mulți cetățeni din Vișeu de Jos (raionul Vișeu) ne-au anunțat că moara din comuna lor nu funcționează de multă vreme, pentru care motiv măcinarea anumitor produse agricole a ajuns o problemă mai grea decît o veritabilă piatră de moară.

Trimițînd sfatului popular o notă referitoare la cele ce ni s-au relatat, acesta, în răspunsul expediat redacției, precizează că moara a fost pornită cu bine și în special cu motorul...

Asta zic și eu că-i „Moara cu noroc”...

M. DAN

DRAGĂ

DRAGĂ URZICO.

Maternitatea din Slatina are, printre altele, și pe moașa Tăruș Maria. Ca virstă, ea are mai multe primăveri motivate, iar ca prezență mai multe absențe nemotivate.

Cu alte cuvinte, are o lipsă de 35 zile integrale — adică întregi — pentru care a primit salariul tot integral — adică la fel de întreg. E drept însă că n-a primit nici un premiu pentru astă lipsă, fiindcă asta mai lipsea!

Acum, fiindcă e vorba de salariata unei case de nașteri, se naste

URZICO

întrebarea: nu crede oare moașa Tăruș c-ar fi cazul să-și îndeplinească obligațiile, pentru a nu mai fi obligată să motiveze absențele nemotivate? Că, vorba aia: chiar dacă nu s-ar simți ca un nou născut, ar simți pentru ce primește salariu.

Un grup de cetățeni din Slatina

DRAGA NOASTRĂ URZICUȚĂ,

Unitatea noastră a fost dotată cu o motocicletă marca I.J. care, fiind un mijloc rapid de deplasare, ne-a ajutat foarte mult în

DRAGĂ

timpul campaniilor agricole. Dar, iată că, pe parcurs, motocicletă noastră a avut nevoie de o mică reparație. Ca atare, cu adresa nr. 4497 din 8 decembrie 1960 (fii amabilă și citește și în litere: una mie nouă sute șazeci), am trimis-o Centrului mecanic Du-dești-Cioplea din București.

De atunci și pînă astăzi, motocicletă noastră n-a dat nici un semn de viață; în schimb, centrul mecanic a dat dovadă de o totală nepăsare.

De atunci și pînă astăzi, motocicletă ar fi făcut de mai multe ori înconjurul pămîntului pe la

URZICO

ecuator. Sau, te pomenești că mai scurtă o fi această distanță decît distanța București-Cara-

cal? Ca să vezi, Urzico dragă: noi am dat motocicletă ca să ne-o repare Centrul mecanic și cînd colo vedem că are nevoie de reparații chiar centrul. Poate însă că o să ne repare și motocicletă noastră acum, de cînd i-am adăugat... atașul de mai sus.

Să fii sănătoasă, Urzicuțo! Tu cu ale tale, noi cu... motocicletă noastră.

Mecanizorii S.M.T.
Zănoaga, raionul Caraia

De

Pus

Pastel

Întreprinderea „Ioan Fonagy” din Timișoara fabrică, printre altele, produsul denumit tricot. Și-l fabrică bine. Tricotul acesta odată confecționat este trimis apoi la vopsit întreprinderii „Ada Marinescu” din aceeași localitate, unde însă nu e vopsit. E pătat cu fel de fel de vopsele, din care cauză, după ce este înapoiat întreprinderii, nu-l mai recunoaște nimeni, nici măcar șeful secției tricot.

Cei de la întreprinderea producătoare au reclamat cazul întreprinderii care l-a vopsit, respectiv care l-a pătat, a cărei conducere cu acest prilej, a roșit intens.

Trebuie deci să ia urgent măsuri de îndreptare. Altfel rămîne... colorată!!

Actualizare

Despre secretarul Sfatului popular al comunei Balta Tocila (raionul Buzău), pe nume Dobre Dumitru, se spune că a vizitat nu de mult castelul Bran, unde ascultînd atent explicațiile ghidului, a aflat că, cu sute de ani în urmă exista în aceste locuri o vamă strașnică. Care cum voia să treacă cu căruța dincolo de Bran trebuia să plătească o taxă. Chestia cu vama a lăsat în sufletul lui Dobre o adîncă impresie, iar în mintea lui o năstrușnică idee.

Aceste două elemente au fost suficiente ca să se întîmple următoarele: cîțiva cărăuși, care veneau cu lemne din pădure, neavînd forme legale de transport, au ocolit drumul obișnuit și au trecut cu căruțele peste un mic teren viran aparținînd lui Dobre. Dar n-au apucat roțile carelor să se rotească nici măcar de două ori pe terenul cu pricina că deodată se auzi o cumplită voce care ordonă un violent „Stai!!” Speriați, că se știau cu musca pe căciulă, cărău-

— Am venit în legătură cu servieta pentru care mi-ai garantat ieri că o să mă țină cîțiva ani.
— S-a defectat închizătorul?
— Nu! Am pierdut-o!

Desen de HORIA ȘTEFĂNESCU

în

ramă

șii au oprit caii. Și-n față le apăru semeț Dobre, cu o privire de străjer vigilent din secolul al XVI-lea. — „Bă, se adresă el celor din căruțe, știți voi unde vă aflați? Nu știți, ai? Nu pleacă unul de aici pînă nu plătește fiecare cîte 50 de lei. Și să nu cereți chitanță, că în banii ăștia nu intră așa ceva. În banii ăștia... intru numai eu“.

Mulțumiți că au scăpat fără acte de transport, au scos din chimir lor banii și i-au depus în chimirul lui Dobre. Unul însă, i-a spus:

— Nea Dobre, dar e ca în codrul!

— Păi, e normal, făcu el, ce, sintem la cîmpie?

Și pentru că omul nu avea exact 50 de lei, i-a dat lui Dobre doar 25. Fapt pentru care noi ti dăm... restul!

De unde vine vorba...

Se știe că de activitatea unui cămin cultural răspunde directorul acestuia. În Vălcani (raionul Sinicolaul Mare) situația e alta. Directorul căminului cultural de aici, Circu Adam, nu răspunde mereu. Răspunde doar cînd are poftă. Și are destul de rar asemenea stări. Zile în șir nu trece nici măcar prin fața căminului, din care cauză o serie de manifestări artistice și conferințe și-au... găsit amînarea.

Auzindu-se la sfatul popular raional că directorul Circu Adam, una-două, ba chiar și mai des își rezolvă treburile personale în dauna celor culturale, s-a stîrnit un scandal grozav despre care cu timpul au aflat (cu satisfacție) toți localnicii.

Se explică, deci, cum se face că în Vălcani a rămas vorba: — cu Circu a fost bilci mare!!

DAN MANOLESCU

FABULĂ FRAPATĂ

Șampania, bătrînd și-nspumată
Porni să-și verse-acidul deodată
Pe dopul ce-i stătea demult în... gît:
— Ascultă neam de... plută, mi-ești urît
Și pe deasupra nefolositor,
Pe cît de mic, pe-atît ești de ușor,
În timp ce eu, am mare greutate,
Sînt voiajată și-n străinătate,
În cinstea mea se strigă „La mulți ani“
Eu sînt de preț, iar tu nu faci doi bani...

...La care dopul n-a mai rezistat,
Jignit astfel, din sticlă-a explodat.
Curgînd pe jos, șampania în spume
Văzu deabia atunci ce rost anume
Avea „ușorul“ dop... Și, în sfîrșit,
Bătrîna îngîmfată s-a „trezit“...

GRIGORE POP

DESENE DE LA
CITITORI

— Dacă veneai cu cinci minute mai devreme ți-o rezolvam, că eram cu stîloul în mînă!!

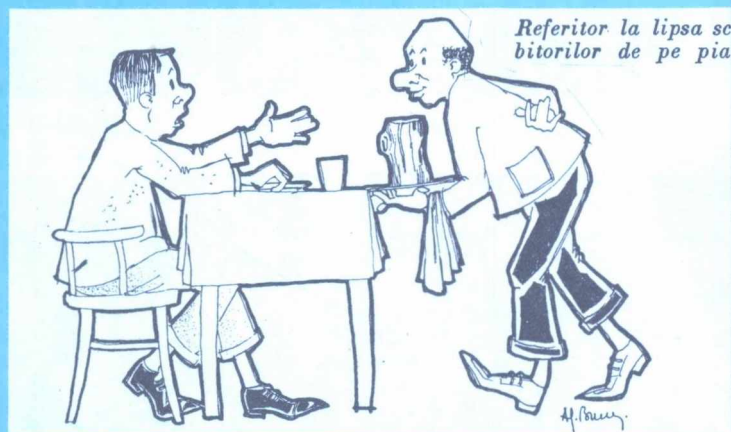
Desen de NAȘCU V.
Cluj

ÎN TRAMVAI

— Ce înghesuală, dragă!

Desen de EIGEL GHEORGHE
Tg. Mureș

Referitor la lipsa scobitorilor de pe pia

OSPĂTARUL... ȘI SCOBITORILE

Desen de BORCOMAN ALEXANDRU
București

DRAGĂ

URZICO

DRAGĂ

URZICUȚO,

Știu că ești o adevărată enciclopedie și că poți răspunde cu promptitudine în cît timp s-a ridicat celebrul templu din Taj-Mahal, faimosul turn din Pisa, sau — ca să venim mai în zilele noastre — minunatul turn Eiffel. Cum s-ar putea însă să vină vremea cînd amănuntele acestea le va cunoaște și-un copil de 6 luni și pe cititori să nu-i mai intereseze în cît timp s-au construit piramidele, ci cît timp i-a trebuit întreprinderii de gospodărie orășenească pentru cîteva mici reparații la magazinul Agrosem Brăila, te informez spre consemnare:

8 (tot opt și-n litere)... luni! Bineînțeles că în asta intră varul, huma și... tărăgănarea.

În orice caz, opt luni o reparație seamănă mai mult... cu o defecțiune.

Ion V. Marin
Galați

URZICO,

Mare ne-a fost bucuria cînd pe poarta principală a gospodăriei în care lucrăm a intrat televizorul pe ecranul căruia urma să vizionăm diferite spectacole. Marea noastră bucurie s-a transformat însă foarte repede într-o mare

supărare și asta pentru că tovarășul director al gospodăriei, inginerul Guzu Grigore, a luat televizorul și l-a instalat, conform tuturor prescripțiilor tehnice, dar contrar tuturor prescripțiilor culturale de masă, în propria-i locuință, unde privește micul ecran fără să-i pese de noi.

Așa stînd lucrurile — adică televizorul — te rugăm spune-i tovarășului inginer Guzu să aducă aparatul în sala G.A.S.-ului, că doar n-are rost să confunde bunurile gospodăriei noastre cu bunurile gospodăriei lui.

V. Fane
G.A.S. Ostrov
regiunea Dobrogea

„URZICA“

REVISTĂ BILUNARĂ DE
SATIRĂ ȘI UMOR

Redacția: Calea Victoriei nr. 25

Telefoane:

Secretariat 15.38.56;

Sucția scrisori 14.60.34;

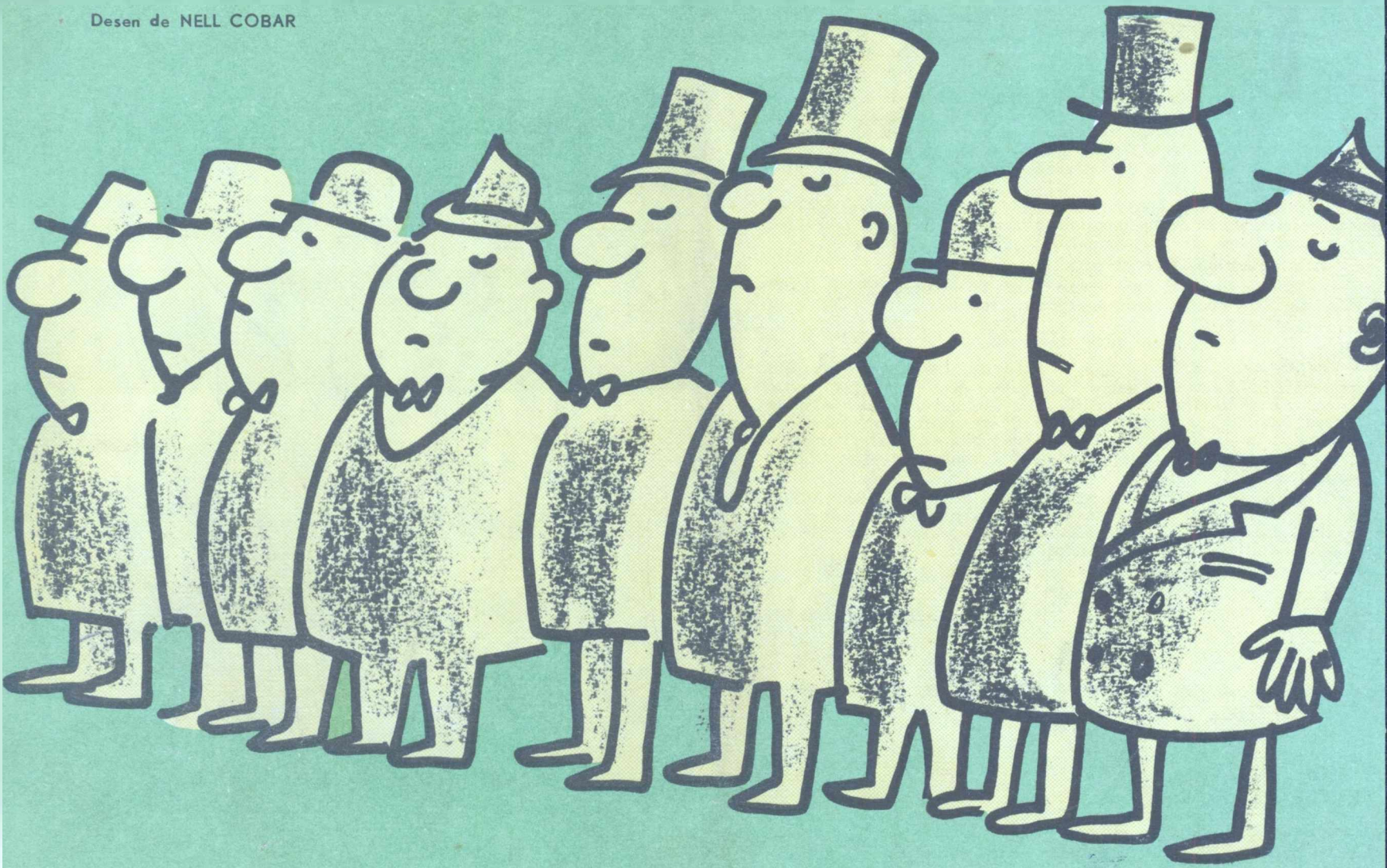
Secretariat de redacție

14.28.15;

Interurban 27

TIPARUL EXECUTAT LA
COMBINATUL POLIGRAFIC
„CASA ȘTIINȚII“
BUCUREȘTI

Desen de NELL COBAR

— ...Pentru atingerea scopurilor noastre comune...

